

32012R1151

14.12.2012.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 343/1

UREDBA (EU) br. 1151/2012 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
od 21. studenoga 2012.
o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 43. stavak 2. i prvi stavak članka 118.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon dostave nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

(1) Kvaliteta i raznovrsnost proizvodnje u području poljoprivrede, ribarstva i akvakulture Unije jedna je od njenih važnih prednosti koja proizvođačima Unije daje konkurentnu prednost i uvelike doprinosi njenoj živuđoj kulturnoj i gastronomskoj baštini. Ovo je posljedica vještina i odlučnosti poljoprivrednika i proizvođača Unije koji su sačuvali običaje u isto vrijeme uvažavajući razvoj novih proizvodnih metoda i materijala.

⁽¹⁾ SL C 218, 23.7.2011., str. 114.

⁽²⁾ SL C 192, 1.7.2011., str. 28.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 13. rujna 2012. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 13. studenoga 2012.

(2) Državljeni i potrošači Unije sve više zahtijevaju kvalitetne i tradicionalne proizvode. Oni se također zauzimaju za održavanje raznolikosti poljoprivredne proizvodnje u Uniji. To stvara potražnju za poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima s prepoznatljivim posebnim značajkama, posebno onim vezanim za njihovo zemljopisno podrijetlo.

(3) Proizvođači mogu nastaviti proizvoditi raznovrsne kvalitetne proizvode samo ako je njihov trud pravedno nagrađen. To zahtijeva da su oni u stanju obavješćivati kupce i potrošače o značajkama svojih proizvoda pod uvjetima pravednog tržišnog natjecanja. Pored toga moraju pravilno identificirati svoje proizvode na tržištu.

(4) Provedba sustava kvalitete za proizvođače koji ih nagrađuju za njihov trud pri proizvodnji raznovrsnih kvalitetnih proizvoda može povoljno utjecati na ruralno gospodarstvo. Ovo se posebno odnosi na područja ograničenih mogućnosti, u gorsko-planinskim područjima te u najudaljenijim regijama, gdje poljoprivredni sektor predstavlja važni dio gospodarstva i gdje su troškovi proizvodnje visoki. Na ovaj način sustavi kvalitete mogu doprinijeti i nadopuniti politiku ruralnog razvoja kao i politike tržišne i dohodovne potpore zajedničke poljoprivredne politike (ZPP). Posebno mogu doprinijeti područjima u kojima poljoprivredni sektor ima veću gospodarsku važnost te područjima s otežanim uvjetima gospodarenja.

(5) Prioriteti Strategije Europa 2020., koji su utvrđeni u komunikaciji Komisije pod naslovom „Europa 2020.: Strategija za pametan, održiv i uključiv rast“, uključuju ciljeve postizanja konkurentnog gospodarstva utemeljenog na znanju i inovacijama te promicanju gospodarstva s visokim stupnjem zaposlenosti koje stvara socijalnu i teritorijalnu koheziju. Politika kvalitete poljoprivrednih proizvoda morala bi omogućiti proizvođačima prava sredstva za postizanje bolje prepoznatljivosti i promidžbu onih njihovih proizvoda koji imaju posebne značajke dok u isto vrijeme štiti te proizvođače od nepravdne prakse.

- (6) Niz predviđenih dopunskih mjera trebao bi uvažavati načela supsidijarnosti i proporcionalnosti.
- (7) Mjere politike kvalitete poljoprivrednih proizvoda utvrđene su u Uredbi Vijeća (EEZ) br. 1601/91 od 10. lipnja 1991. o utvrđivanju općih pravila o određivanju, opisivanju i prezentiranju aromatiziranih vina, aromatiziranih pića na bazi vina i aromatiziranih koktela na bazi vina ⁽¹⁾; Direktivi Vijeća 2001/110/EZ od 20. prosinca 2001. o medu ⁽²⁾, posebno njenim člankom 2., Uredbi Vijeća (EZ) br. 247/2006 od 30. siječnja 2006. o utvrđivanju posebnih mjera za poljoprivredu u najudaljenijim regijama Unije ⁽³⁾, a posebno njenom članku 14.; Uredbi Vijeća (EZ) br. 509/2006 od 20. ožujka 2006. o poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima kao garantirano tradicionalnim specijalitetima ⁽⁴⁾; Uredbi Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda ⁽⁵⁾; Uredbi Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) ⁽⁶⁾, a posebno njenom dijelu II., glavi II., poglavlju I., odjeljku I. i odjeljku I.a, pododjeljku I.; Uredbi Vijeća (EZ) br. 834/2007 o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda ⁽⁷⁾; te Uredbi (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označivanju i zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla jakih alkoholnih pića ⁽⁸⁾.
- (8) Označivanje poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda podliježe općim pravilima propisanim u Direktivi 2000/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica o označivanju, prezentiranju i reklamiranju prehrambenih proizvoda ⁽⁹⁾, a posebno odredbama koje su usmjerene na sprečavanje označivanja koje može stvoriti zabunu ili zabludu kod potrošača.
- (9) Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija o politici kvalitete poljoprivrednih proizvoda prepoznala je ostvarivanje cilja ukupne koherencije i dosljednosti politike kvalitete poljoprivrednih proizvoda kao prioritet.
- (10) Sustav oznaka zemljopisnog podrijetla za poljoprivredne i prehrambene proizvode kao zajamčeno tradicionalnih specijaliteta ima određene zajedničke ciljeve i odredbe.
- (11) Unija već neko vrijeme radi na pristupu kojem je cilj pojednostavniti regulatorno okruženje ZPP-a. Ovaj pristup trebao bi se primijeniti na propise u području politike kvalitete poljoprivrednih proizvoda, bez da pri tomu dovodi u pitanje posebne značajke tih proizvoda.
- (12) Neki propisi, koji su dio politike kvalitete poljoprivrednih proizvoda, nedavno su bili revidirani, ali se još uvijek ne primjenjuju u cijelosti. Stoga ih ne bi trebalo uključiti u ovu Uredbu. Međutim, njih se može uključiti u kasnijoj fazi, jednom kad se u cijelosti primjeni zakonodavstvo.
- (13) U smislu gore navedenih okolnosti, sljedeće odredbe trebale bi se ujediniti u jedinstveni zakonodavni okvir koji se sastoji od novih ili ažuriranih odredbi uredbi (EZ) br. 509/2006 i (EZ) br. 510/2006 te onih odredbi uredbi (EZ) br. 509/2006, odnosno (EZ) br. 510/2006 koje se zadržavaju.
- (14) Radi jasnoće i transparentnosti, uredbe (EEZ) br. 509/2006 i (EZ) br. 510/2006 trebalo bi staviti izvan snage i zamijeniti ovom Uredbom,
- (15) Područje primjene ove Uredbe trebalo bi ograničiti na poljoprivredne proizvode namijenjene prehrani ljudi navedene u Prilogu I. Ugovoru i na popis proizvoda koji nisu obuhvaćeni tim Prilogom, a koji su usko vezani uz poljoprivredne proizvode ili ruralno gospodarstvo.
- (16) Predviđena pravila bi se trebala primjenjivati bez uplitanja u postojeće zakonodavstvo Zajednice o vinima, aromatiziranim vinima, jakim alkoholnim pićima, ekološkim proizvodima ili proizvodima najudaljenijih regija.
- (17) Područje primjene oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla trebalo bi ograničiti na proizvode sa stvarnom poveznicom između značajki poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda i zemljopisnog područja. Uključivanje u postojeći sustav samo nekih vrsta čokolade kao slastičarskih proizvoda je nepravilnost koju je potrebno ispraviti.
- (18) Posebni ciljevi zaštite oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla su osiguranje pravedne dobiti za poljoprivrednike i proizvođače za kvalitete i značajke pojedinog proizvoda, ili za njegov način proizvodnje, pružajući jasne informacije o proizvodima koji su posebnim značajkama povezani sa zemljopisnim podrijetlom, čime se omogućuje bolja obaviještenost potrošača prilikom donošenja odluka o kupnji.

⁽¹⁾ SL L 149, 14.6.1991., str. 1.

⁽²⁾ SL L 10, 12.1.2002., str. 47.

⁽³⁾ SL L 42, 14.2.2006., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 93, 31.3.2006., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 93, 31.3.2006., str. 12.

⁽⁶⁾ SL L 299, 16.11.2007., str. 1.

⁽⁷⁾ SL L 189, 20.7.2007., str. 1.

⁽⁸⁾ SL L 39, 13.2.2008., str. 16.

⁽⁹⁾ SL L 109, 6.5.2000., str. 29.

- (19) Osiguravanje jednakog poštovanja prava intelektualnog vlasništva vezano uz nazive zaštićene u Uniji je prioritet koji se može učinkovitije ostvariti na razini Unije.
- (20) Okvir pravila Zajednice koji pruža zaštitu oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla tako što osigurava njihovo upisivanje u registar omogućuje razvoj tih instrumenata, budući da dobiveni jednoobrazni pristup osigurava pošteno tržišno natjecanje između proizvođača proizvoda koji nose takve oznake i povećava povjerenje potrošača u te proizvode. Potrebno je donijeti odredbe za razvoj oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla na razini Unije te za stvaranje mehanizama za njihovu zaštitu u trećim zemljama u okviru Svjetske trgovinske organizacije (STO) ili višestranih ili dvostranih sporazuma, čime se doprinosi priznavanju kvalitete proizvoda i načina njegove proizvodnje kao čimbenika koji dodaje vrijednost.
- (21) U svjetlu iskustva stečenog primjenom Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2081/92 od 14. srpnja 1992. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti za poljoprivredne i prehrambene proizvode⁽¹⁾ i Uredbe (EZ) br. 510/2006, postoji potreba postavljanja određenih pitanja, objašnjavanja i pojednostavnjivanja nekih propisa te racionalizacije postupaka ovog sustava.
- (22) Imajući u vidu postojeću praksu, potrebno je dalje odrediti i čuvati dva različita instrumenta za prepoznavanje veze između proizvoda i zemljopisnog područja, odnosno zaštićenu oznaku izvornosti i zaštićenu oznaku zemljopisnog podrijetla. Bez promjene koncepta tih instrumenata, potrebno je donijeti neke izmjene definicija s ciljem boljeg uvažavanja definicije oznake zemljopisnog podrijetla utvrđene u Sporazumu o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva te ih pojednostavniti i razjasniti kako bi ih gospodarski subjekti mogli lakše razumjeti.
- (23) Poljoprivredni ili prehrambeni proizvod koji nosi ovakvu zemljopisnu oznaku trebao bi ispuniti određene uvjete navedene u specifikaciji, poput posebnog zahtjeva usmjerenog na zaštitu prirodnih resursa i okoliša proizvodnog područja ili poboljšanje dobrobiti životinja na poljoprivrednom gospodarstvu.
- (24) Radi njihove zaštite u državama članicama, oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla trebale bi se registrirati na razini Unije. S učinkom od datuma podnošenja zahtjeva za takvu registraciju na razini Unije, državama članicama bi moralo biti omogućeno, da odobre prijelaznu zaštitu na nacionalnoj razini, bez utjecaja na trgovinu Unije ili međunarodnu trgovinu. Zaštita podložna registraciji, koju daje ova Uredba, trebala bi biti dostupna oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla trećih zemalja kada su te oznake zaštićene u njihovoj zemlji podrijetla.
- (25) Postupak registracije bi trebao svakoj fizičkoj ili pravnoj osobi koja ima opravdani interes u državi članici ili trećoj zemlji omogućiti ostvarivanje svojih prava podnošenjem prigovora.
- (26) Upis u Registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla također bi trebao osigurati informacije za potrošače i one koji sudjeluju u trgovini.
- (27) Unija pregovara sa svojim trgovinskim partnerima o međunarodnim sporazumima, uključujući one koji se odnose na zaštićene oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla. Kako bi se omogućilo obavješćivanje javnosti o na taj način zaštićenim nazivima, a posebno radi osiguranja zaštite i nadzora nad uporabom tih naziva, nazivi se mogu upisati u Registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla. Osim ako su posebno identificirane kao oznake izvornosti iz takvih međunarodnih sporazuma, nazive treba upisati u Registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla.
- (28) Za poljoprivredne i prehrambene proizvode koji dolaze iz određenog zemljopisnog područja moraju se, zbog njihove specifične prirode, usvojiti posebne dodatne odredbe vezane uz označivanje, koje od proizvođača zahtijevaju da na pakiranju koriste odgovarajuće znakove Unije ili navode na ambalaži. Uporaba tih znakova i navoda trebala bi postati obvezna u slučaju naziva Unije, kako bi se, s jedne strane, potrošači bolje upoznali s tom kategorijom proizvoda i s njima povezanim jamstvima te da bi se, s druge strane, omogućila lakša identifikacija ovih proizvoda na tržištu te tako olakšala provjera. S obzirom na zahtjeve STO-a, uporaba takvih simbola ili oznaka trebala bi biti dobrovoljna za oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla trećih zemalja.
- (29) Nazive u registru bi trebalo zaštititi, kako bi se osigurala njihovo pravedna uporaba i spriječile prakse, koje bi mogle dovesti potrošače u zabludu. Pored toga, sredstva koja osiguravaju zaštitu oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla trebalo bi pojasniti, posebno u pogledu uloge skupina proizvođača i nadležnih tijela država članica.
- (30) Potrebno je donijeti odredbe za posebna odstupanja koja omogućuju, u prijelaznim razdobljima, uporabu registriranog naziva uz druge nazive. Navedena odstupanja potrebno je pojednostavniti i pojasniti. U nekim slučajevima, radi nadilaženja privremenih poteškoća pri čemu je

(¹) SL L 208, 24.7.1992., str. 1.

dugoročni cilj osigurati da su svi proizvođači u skladu sa specifikacijama, ta odstupanja se mogu odobriti za razdoblje do deset godina.

- (31) Potrebno je pojasniti opseg zaštite zajamčene na temelju ove Uredbe, posebno u pogledu onih ograničenja za registraciju novih zaštitnih žigova utvrđenih u Direktivi 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica vezanih uz žigove i homonime ⁽¹⁾ koji su u suprotnosti s registracijom zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla što je već slučaj za registraciju novih žigova na razini Unije. Takva pojašnjenja također su potrebna u pogledu nositelja prava prvenstva za intelektualno vlasništvo, posebno onih koji se odnose na žigove i homonime registrirane kao zaštićene oznake izvornosti ili zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla.
- (32) Zaštita oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla treba se proširiti na zlouporabu, imitaciju i podsjećanje na registrirane nazive na robi i uslugama radi osiguranja visoke razine zaštite te da bi se ta zaštita uskladila s onom koja se primjenjuje na vinski sektor. Kada se zaštićene oznake izvornosti ili zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla koriste kao sastojci, mora se poštovati komunikaciju Komisije pod nazivom „Smjernice za označivanje prehrambenih proizvoda koji koriste zaštićene oznake izvornosti (ZOI-e) ili zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla (ZOZP-e) kao sastojke”.
- (33) Nazivi koji su 3. siječnja 2013. već bili registrirani sukladno Uredbi (EZ) br. 510/2006 i dalje trebaju ostati zaštićeni na temelju ove Uredbe te se automatski upisuju u registar.
- (34) Poseban cilj sustava zajamčeno tradicionalnih specijaliteta predstavlja pružanje pomoći proizvođačima tradicionalnih proizvoda pri obavješćivanju potrošača o obilježjima dodane vrijednosti njihovih proizvoda. Međutim, s obzirom da je registrirano samo nekoliko naziva, trenutni sustav zajamčeno tradicionalnih specijaliteta nije uspio ostvariti svoj potencijal. Stoga je potrebno poboljšati, pojasniti i pooštriti trenutne odredbe da bi sustav postao razumljiviji, izvedljiviji i privlačniji potencijalnim podnositeljima zahtjeva.
- (35) Postojeći sustav daje mogućnost registracije naziva radi identifikacije bez zadržavanja prava naziva u Uniji. S obzirom da zainteresirane stranke ovu mogućnost nisu dovoljno dobro razumjele i da se uloga identifikacije tradicionalnih proizvoda može bolje ostvariti na razini države članice ili regije primjenjujući načelo supsidijarnosti ovu mogućnost bi trebalo ukinuti. U pogledu iskustva, sustav se treba baviti pridržavanjem prava samo za nazive diljem Unije.
- (36) Kako bi se osiguralo da se nazivi izvorno tradicionalnih proizvoda registriraju u okviru sustava, potrebno je usvojiti kriterije i uvjete za registraciju naziva, posebno one koji se odnose na definiciju izraza „tradicionalan”, koji bi trebao obuhvaćati proizvode koji se proizvode kroz određeno vremensko razdoblje.
- (37) Kako bi se osigurala sukladnost i dosljednost zajamčeno tradicionalnih specijaliteta, proizvođači organizirani u skupine trebali bi u specifikaciji proizvoda sami definirati posebna svojstva. Mogućnost registriranja zajamčeno tradicionalnog specijaliteta trebala bi biti dostupna proizvođačima iz trećih zemalja.
- (38) Da bi udovoljili zahtjevima za pridržavanje prava, zajamčeno tradicionalni specijaliteti trebali bi biti registrirani na razini Unije. Upis u registar također bi trebao osigurati obavješćivanje potrošača i one koji sudjeluju u trgovini.
- (39) Kako bi se izbjeglo stvaranje nejednakih uvjeta tržišnog natjecanja, svaki proizvođač, uključujući i proizvođače iz trećih zemalja, treba imati mogućnost uporabe zajamčeno tradicionalnog proizvoda, pod uvjetom da je dotični proizvod sukladan odgovarajućoj specifikaciji i da je proizvođač obuhvaćen sustavom kontrola. Za zajamčeno tradicionalne specijalitete proizvedene u Uniji, znak Unije treba navesti na etiketi i treba biti moguće povezati ga s navodom „zajamčeno tradicionalni proizvod”.
- (40) Radi zaštite registriranih naziva od zlouporabe ili praksi koje mogu dovesti potrošače u zabunu, njihova uporaba mora biti rezervirana.
- (41) Za nazive koji su 3. siječnja 2013. već bili registrirani sukladno Uredbi (EZ) br. 509/2006, a koji inače ne bi bili obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe, uvjeti uporabe utvrđeni Uredbom (EZ) br. 509/2006 i dalje se primjenjuju za vrijeme prijelaznog razdoblja.
- (42) Potrebno je uvesti postupak registracije naziva koji su registrirani bez rezervacije naziva u skladu s Uredbom (EZ) br. 509/2006, koji omogućuje njihovu registraciju uz rezervacije naziva.
- (43) Trebalo bi također predvidjeti prijelazne mjere primjenjive na zahtjeve za registraciju koje Komisija zaprimi prije 3. siječnja 2013.
- (44) Trebalo bi uvesti drugi stupanj sustava kvalitete, utemeljen na oznakama kvalitete koje osiguravaju dodanu vrijednost na unutarnjem tržištu, koje bi se mogli primjenjivati dobrovoljno. Ove neobavezne oznake kvalitete trebale bi se odnositi na posebne vodoravne značajke,

⁽¹⁾ SL L 299, 8.11.2008., str. 25.

- u pogledu jedne ili više kategorija proizvoda, poljoprivrednih metoda ili obilježja proizvodnje koje se primjenjuju u posebnim područjima. Neobavezna oznaka kvalitete „brdsko-planinski proizvod“ do sada ispunjava uvjete i dodaje vrijednost proizvodu na tržištu. Da bi se omogućila primjena Direktive 2000/13/EZ u slučajevima kada označavanje prehrambenih proizvoda može dovesti do zabune među potrošačima u vezi s neobaveznim oznakama kvalitete, posebno uključujući „brdsko-planinski proizvod“, Komisija može donijeti smjernice.
- (45) Kako bi se proizvođačima u brdsko-planinskim prostorima osiguralo učinkovito sredstvo za uspješnije stavljanje na tržište svojih proizvoda i smanjenje stvarnog rizika od stvaranja zabune među potrošačima u vezi s brdsko-planinskim podrijetlom proizvoda na tržištu, potrebno je donijeti odredbe za određivanje pojma kvalitete za brdsko-planinske proizvode na razini Unije. Definicija brdsko-planinskog područja trebala bi se zasnivati na općem kriteriju razvrstavanja koji se koristi za identifikaciju brdsko-planinskog područja u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1257/1999 od 17. svibnja 1999. o potpori Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP) ⁽¹⁾.
- (46) Dodana vrijednost oznakama zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnog proizvoda temelji se na povjerenju potrošača. Ona je uvjerljiva samo ako je prate učinkovita provjera i nadzor. Ovi sustavi kvalitete trebali bi podlijegati sustavu praćenja kojeg čine službene kontrole u skladu s Uredbom (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjere pridržavanja propisa o hrani i hrani za životinje te pravila o zdravlju i dobrobiti životinja ⁽²⁾, uključujući sustav kontrola u svim fazama proizvodnje, prerade i distribucije. Radi pružanja pomoći državama članicama u pogledu bolje primjene odredbi Uredbe (EZ) br. 882/2004 za kontrole oznaka zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnih specijaliteta, potrebno je spomenuti upućivanje na odgovarajuće članke u ovoj Uredbi.
- (47) Radi pružanja jamstva potrošaču u vezi s određenim oznakama zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnim specijalitetima, gospodarski subjekti moraju biti podvrgnuti sustavu provjere sukladnosti sa specifikacijom proizvoda.
- (48) Da bi se osigurala njihova nepristranost i učinkovitost, nadležna tijela trebaju ispunjavati niz operativnih kriterija. Trebalo bi predvidjeti odredbe o prijenosu nekih ovlasti vezano uz provođenje određenih zadaća kontrole na certifikacijska tijela.
- (49) Europske norme (norme EN) koje je razvio Europski odbor za normizaciju (CEN) i međunarodne norme koje je razvila Međunarodna organizacija za normizaciju (ISO) trebale bi se koristiti za akreditaciju certifikacijskih tijela te sama ta tijela pri njihovom djelovanju. Akreditacija tih tijela trebala bi se obavljati u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta s obzirom na stavljanje proizvoda na tržište ⁽³⁾.
- (50) Podaci o aktivnostima kontrole nad oznakama zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnima proizvodima potrebno je uključiti u višegodišnje nacionalne planove kontrola i godišnje izvješće koje pripremaju države članice u skladu s Uredbom (EZ) br. 882/2004.
- (50) Države članice bi trebale biti ovlaštene zaračunavati naknadu radi pokrivanja nastalih troškova.
- (52) Postojeća pravila vezano uz uporabu generičkih naziva trebalo bi pojasniti tako da generički nazivi koji su slični ili tvore dio naziva ili pojma koji je zaštićen ili pridržan sačuavaju svoj generički status.
- (53) Datum za uspostavljanje prednosti senioriteta žiga i oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla trebao bi biti datum podnošenja zahtjeva za registraciju žiga u Uniji ili državi članici i datum podnošenja zahtjeva za zaštitu oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla Komisiji.
- (54) Odredbe koje se odnose na odbijanje ili istodobno postojanje oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla na temelju sukoba s prethodnim žigom i dalje se trebaju primjenjivati.
- (55) Kriteriji na temelju kojih se trebaju odbiti naknadni žigovi ili, ako su registrirani poništiti, pod uvjetom da su u suprotnosti s prethodnom oznakom izvornosti ili oznakom zemljopisnog podrijetla trebaju odgovarati utvrđenom opsegu zaštite oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla koji je propisan.
- (56) Odredbe sustava koji utvrđuju prava intelektualnog vlasništva, posebno onih koji su utvrđeni sustavom kvalitete za oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla ili onih utvrđenih na temelju zakona o žigu, ne bi trebale biti pod utjecajem rezervacije naziva i utvrđivanja navoda i znakova u skladu sa sustavom kvalitete za zajamčeno tradicionalne specijalitete i za neobavezne oznake kvalitete.

⁽¹⁾ SL L 160, 26.6.1999., str. 80.

⁽²⁾ SL L 165, 30.6.2004., str. 1.

⁽³⁾ SL L 218, 13.8.2008., str. 30.

- (57) Ulogu skupina trebalo bi pojasniti i priznati. Skupine imaju ključnu ulogu u postupku podnošenja zahtjeva za registraciju naziva oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla te zajamčeno tradicionalnih specijaliteta, te pri izmjeni specifikacija ili zahtjevima za poništenje. Skupina također može razviti aktivnosti vezane uz nadzor provedbe zaštite registriranih naziva, sukladnosti proizvodnje sa specifikacijom proizvoda, informiranjem i promidžbom registriranog naziva te, općenito svaku aktivnost koja je usmjerena na poboljšanje vrijednosti registriranog naziva i učinkovitosti sustava kvalitete. Štoviše trebalo bi nadzirati položaj proizvoda na tržištu. Svejedno, te aktivnosti ne bi trebale omogućiti niti dovesti do nelojalnog poslovanja koje nije u skladu s člancima 101. i 102. Ugovora.
- (58) Da bi se osiguralo da registrirani nazivi oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnih specijaliteta ispunjavaju uvjete propisane ovom Uredbom, zahtjeve moraju ispitati nacionalna tijela države članice, poštujući minimalne zajedničke odredbe koje uključuju nacionalni postupak povodom prigovora. Komisija potom treba pomno pregledati zahtjeve kako bi se osiguralo da nema očitih grešaka i da se poštuju zakoni Unije i interesi zainteresiranih stranaka izvan države članice koja je podnijela zahtjev.
- (59) Nazive koji su vezani uz proizvode koji potječu iz trećih zemalja i udovoljavaju zahtjevima utvrđenim u ovoj Uredbi treba biti moguće registrirati kao oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalne specijalitete.
- (60) Znakovi, navodi i kratice koji označuju sudjelovanje u sustavu kvalitete, te s njima povezana prava koja pripadaju Uniji treba zaštititi u Uniji i trećim zemljama s ciljem osiguranja da se koriste na izvornim proizvodima i da se potrošači ne dovode u zabludu vezano uz kvalitetu proizvoda. Pored toga, kako bi zaštita bila učinkovita, Komisija treba imati pristup razumnim proračunskim sredstvima na centraliziranoj osnovi unutar okvira Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 od 20. rujna 2005. o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) ⁽¹⁾ i u skladu s
- člankom 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1290/2005 od 21. lipnja 2005. o financiranju zajedničke poljoprivredne politike ⁽²⁾.
- (61) Postupak registracije za zaštićene oznake izvornosti, zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalne specijalitete, uključujući kontrolu i rok za podnošenje prigovora, trebalo bi skratiti i poboljšati, posebno u pogledu donošenja odluka. Komisija je, u određenim okolnostima u suradnji s državama članicama, nadležna za odlučivanje o registraciji. Potrebno je utvrditi postupke koji omogućuju izmjenu specifikacije proizvoda nakon registracije i poništavanja registriranih naziva, posebno ako proizvod više ne udovoljava odgovarajućoj specifikaciji proizvoda ili ako se naziv više ne koristi na tržištu.
- (62) Kako bi se omogućilo prekogranično podnošenje zahtjeva za zajedničku registraciju oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla te zajamčeno tradicionalnih specijaliteta, potrebno je donijeti odredbe za odgovarajuće postupke.
- (63) Da bi se dopunili ili izmijenili neki sporedni elementi te Uredbe, ovlasti donošenja akta u skladu s člankom 290. Ugovora trebalo bi prenijeti na Komisiju u pogledu dopune popisa proizvoda navedenih u Prilogu I. ovoj Uredbi; uspostave ograničenja i odstupanja u pogledu izvora hrane za životinje u slučaju oznake izvornosti; uspostave ograničenja i odstupanja u pogledu klanja živih životinja i u pogledu izvora sirovina; utvrđivanja pravila koja ograničavaju informacije sadržane u specifikaciji proizvoda; utvrđivanju simbola Unije; određivanju dodatnih prijelaznih pravila za zaštitu prava i zakonskih interesa predmetnih proizvođača i zainteresiranih stranaka; određivanje dodatnih detaljnih pravila o kriterijima prihvatljivosti za zajamčeno tradicionalne proizvode; utvrđivanje detaljnih pravila za neobavezne oznake kvalitete; pridržavanje prava na dodatnu neobaveznu oznaku kvalitete, utvrđivanje uvjeta za njegovu uporabu i izmjenu tih uvjeta; utvrđivanje odstupanja vezanih uz uporabu pojma „brdsko-planinski proizvod” i utvrđivanje metode proizvodnje, te drugih kriterija važnih za podnošenje zahtjeva za tu neobaveznu oznaku kvalitete, posebno utvrđivanje uvjeta pod kojima je dozvoljeno da sirovine ili prehrambeni proizvodi dođu izvan brdsko-planinskog područja; utvrđivanje dodatnih pravila za generički status pojmova u Uniji; utvrđivanje pravila za određivanje uporabe naziva biljne sorte ili životinjske pasmine; određivanje pravila za provedbu zajedničkog postupka povodom prigovora koji se

⁽¹⁾ SL L 277, 21.10.2005., str. 1.

⁽²⁾ SL L 209, 11.8.2005., str. 1.

odnosi na više od jednog državnog područja; te za nadopunu pravila postupka za podnošenje zahtjeva, postupka povodom prigovora, postupka podnošenja zahtjeva za izmjenu i poništavanje općenito. Posebno je važno da Komisija obavi odgovarajuća savjetovanja tijekom pripremnog dijela posla, također i na stručnoj razini. Komisija prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, treba osigurati istodobno, pravovremeno i odgovarajuće dostavljanje odgovarajućih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.

- (64) Radi osiguranja ujednačenih uvjeta za primjenu ove Uredbe, provedbene ovlasti potrebno je prenijeti na Komisiju vezano uz utvrđivanje propisa o obliku specifikacije proizvoda; utvrđivanje detaljnih pravila o obliku i sadržaju registra zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla; određivanje tehničkih značajki simbola i oznaka Unije te o pravilima za njihovu uporabu na proizvodima, uključujući odgovarajuće jezične inačice koje se koriste; odobravanje i produljivanje prijelaznih razdoblja za privremena odstupanja vezana uz uporabu zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla; utvrđivanje detaljnih pravila o obliku i sadržaju registra zajamčeno tradicionalnih specijaliteta; predviđanje pravila za zaštitu zajamčeno tradicionalnih specijaliteta, utvrđivanje mjera vezanih uz oblik, postupke i druge tehničke detalje za zahtjeve iz glave IV.; predviđanje pravila za uporabu neobaveznih oznaka kvalitete; utvrđivanje pravila za ujednačenu zaštitu oznaka, kratica i simbola vezanih uz sustave kvalitete; utvrđivanje detaljnih pravila za postupak, oblik i prezentiranje zahtjeva za registraciju i prigovore; odbijanje zahtjeva; odlučivanje o registraciji naziva kao nije postignut sporazum; utvrđivanje detaljnih pravila, oblika i prezentacije zahtjeva za izmjenu; poništavanje registracije zaštićene oznake izvornosti i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla ili zajamčeno tradicionalnog specijaliteta; te utvrđivanje detaljnih pravila o postupku i obliku postupka za poništavanje te prezentiranju zahtjeva za poništavanje. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije ⁽¹⁾.

- (65) U pogledu uspostave i održavanja registara zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnih specijaliteta, priznatih u okviru ovog sustava; definiranje načina za objavu naziva i adresa certifikacijskih tijela; te registracije naziva ako nije podnesen prigovor ili prihvatljivo obrazložene izjave o prigovoru ili u slučaju da nije postignut sporazum, Komisija treba biti ovlaštena za donošenje provedbenih akata bez primjene Uredbe (EU) br. 182/2011,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ciljevi

1. Cilj ove Uredbe je pružanje pomoći proizvođačima poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda prilikom obavješćivanja kupaca i potrošača o obilježjima i svojstvima proizvodnje i tih proizvoda, čime osiguravaju:

- (a) pošteno tržišno natjecanje za poljoprivrednike i proizvođače poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda, koji imaju karakteristike i obilježja proizvoda s dodanom vrijednosti;
- (b) dostupnost pouzdanih informacija potrošačima vezanih uz takve proizvode;
- (c) poštovanje prava intelektualnog vlasništva; te
- (d) cjelovitost unutarnjeg tržišta.

Mjere utvrđene u ovoj Uredbi namijenjene su pružanju podrške poljoprivrednim i proizvodnim djelatnostima i poljoprivrednim sustavima koji se povezuju s visoko kvalitetnim proizvodima, čime doprinose ostvarivanju ciljeva politike ruralnog razvoja.

2. Ova Uredba uspostavlja sustave kvalitete koji služe kao temelj za označavanje, te prema potrebi, zaštitu naziva i izraza, koji posebno navode ili opisuju poljoprivredni proizvod s:

- (a) karakteristikama proizvoda s dodanom vrijednosti; ili
- (b) svojstvima s dodanom vrijednosti koje su posljedica poljoprivrednih metoda ili metoda prerade koji se koriste prilikom njihove proizvodnje, ili mjesta njihove proizvodnje ili promidžbe.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova Uredba obuhvaća poljoprivredne proizvode namijenjene prehrani ljudi, koji su navedeni u Prilogu I. Ugovora, te druge poljoprivredne proizvode navedene u Prilogu I. ovoj Uredbi.

Radi uvažavanja međunarodnih obveza ili novih proizvodnih metoda, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., dopunjujući popis proizvoda naveden u Prilogu I. ovoj Uredbi. Ti proizvodi trebaju biti usko povezani s poljoprivrednim proizvodima ili ruralnim gospodarstvom.

2. Ova Uredba se ne primjenjuje na jaka alkoholna pića, aromatizirana vina i proizvode od vinove loze, kako su navedeni u Prilogu XI.b Uredbi br. 1234/2007, s izuzetkom vinskog octa.

⁽¹⁾ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

3. Ova se Uredba primjenjuje ne dovodeći u pitanje određene odredbe Unije vezane uz stavljanje proizvoda na tržište te, posebno uz jedinstvenu zajedničku organizaciju tržišta, te označavanje hrane.

4. Na sustave kvalitete uspostavljene ovom Uredbom ne primjenjuje se Direktiva 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. kojom se utvrđuje postupak osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa te pravila za Usluge informatičkog društva ⁽¹⁾.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „sustavi kvalitete” znači sustavi definirani kao u glavama II., III., i IV.;
2. „skupina” znači svako udruženje, bez obzira na njihov pravni oblik, sastavljeno uglavnom od proizvođača ili prerađivača istog proizvoda;
3. „tradicionalan” znači dokazana upotreba na domaćem tržištu kroz vremensko razdoblje koje omogućava prijenos s generacije na generaciju; to razdoblje mora trajati najmanje 30 godina;
4. „označavanje” znači svaka riječ, pojedinost, žig, robna marka, slikovni prikaz ili znak koji se odnosi na prehrambeni proizvod i koji se nalazi na bilo kojem pakiranju, dokumentaciji, obavijesti, etiketi, obruču ili privjesnici, koji prate ili se odnose na takav prehrambeni proizvod;
5. „posebna karakteristika” u vezi s proizvodom znači posebna svojstva proizvodnje po kojima se proizvod jasno razlikuje od ostalih sličnih proizvoda iste kategorije;
6. „generički izrazi” znači nazivi proizvoda koji su, unatoč povezanosti s mjestom, regijom ili državom u kojoj je proizvod prvobitno proizveden ili stavljen na tržište, postali uobičajenim nazivom nekog proizvoda u Uniji;
7. „faza proizvodnje” znači proizvodnja, prerada ili izrada;
8. „prerađeni proizvodi” znači prehrambeni proizvodi koji nastaju preradom neprerađenih proizvoda. Prerađeni proizvodi mogu sadržavati sastojke koji su potrebni za njihovu proizvodnju ili da bi im dali posebne karakteristike.

GLAVA II.

ZAŠTIĆENA OZNAKA IZVORNOSTI I ZAŠTIĆENA OZNAKA ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA

Članak 4.

Cilj

Sustav zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla uspostavlja se za pružanje pomoći proizvođačima proizvoda vezanih sa zemljopisnim područjem tako da:

- (a) osigurava ostvarivanje pravednog povrata za kvalitetu njihovih proizvoda,
- (b) osigurava ujednačenu zaštitu naziva kao prava intelektualnog vlasništva na području Unije,
- (c) osigurava potrošačima jasne informacije o svojstvima proizvoda s dodanom vrijednosti.

Članak 5.

Zahtjevi za oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla

1. Za potrebe ove Uredbe „oznaka izvornosti” znači naziv kojim se označava proizvod:

- (a) koji potječe iz određenog mjesta, regije, ili u posebnim slučajevima države,
- (b) čija kvaliteta ili karakteristike u bitnom ili isključivo, nastaju pod utjecajem posebnih prirodnih i ljudskih čimbenika određene zemljopisne sredine; i
- (c) čije se sve faze proizvodnje odvijaju u određenom zemljopisnom području;

2. Za potrebe ove Uredbe „oznaka zemljopisnog podrijetla” znači naziv kojim se označava proizvod:

- (a) koji potječe iz određenog mjesta, regije, ili države;
- (b) čija se kvaliteta, ugled ili ostale karakteristike pripisuju njegovom zemljopisnom podrijetlu; i
- (c) čija se najmanje jedna faza proizvodnje odvija u određenom zemljopisnom području.

3. Neovisno o stavku 1., određeni će se nazivi smatrati oznakama izvornosti kada te sirovine za proizvode dolaze iz zemljopisnog područja koje je veće ili različito od definiranog zemljopisnog područja, pod uvjetom da:

- (a) je područje proizvodnje sirovina;
- (b) postoje posebni uvjeti za proizvodnju sirovina;

⁽¹⁾ SL L 204, 21.7.1998., str. 37.

(c) postoje sustavi kontrole koji osiguravaju ispunjavanje uvjeta iz točke (b); i

(d) su navedene oznake izvornosti bile priznate kao oznake izvornosti u zemlji podrijetla prije 1. svibnja 2004. godine.

Samo žive životinje, meso i mlijeko mogu se smatrati sirovinama u smislu ovog stavka.

4. Kako bi se uzela u obzir specifična priroda proizvodnje proizvoda životinjskog podrijetla, u skladu s člankom 56. Komisija se ovlašćuje za donošenje delegiranih akata, s obzirom na ograničenja i odstupanja u pogledu podrijetla hrane za životinje u slučaju oznake izvornosti.

Osim toga, kako bi se uzela u obzir specifična priroda određenih proizvoda ili područja, u skladu s člankom 56., Komisija se ovlašćuje za donošenje delegiranih akata s obzirom na ograničenja i odstupanja u vezi s klanjem živih životinja ili u vezi s podrijetlom sirovina.

Ta ograničenja i odstupanja, na temelju objektivnih kriterija, uzimaju u obzir kvalitetu ili upotrebu i priznato znanje i iskustvo ili prirodne čimbenike.

Članak 6.

Generički nazivi, nazivi koji su u sukobu s nazivima biljnih sorti i životinjskih pasmina, homonimi i zaštitni žigovi

1. Generički nazivi ne mogu registrirati se kao zaštićene oznake izvornosti ili zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla.

2. Naziv se ne može registrirati kao oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla ako je u suprotnosti s nazivom biljne sorte ili životinjske pasmine, što bi potrošača moglo dovesti u zabludu o pravom podrijetlu proizvoda.

3. Naziv čija se registracija predlaže koji je u potpunosti ili djelomično homonim s nazivom već upisanim u registar iz članka 11. ne može se registrirati, osim ako nema dovoljno razlike u praksi između uvjeta lokalne i tradicionalne uporabe i prezentacije naknadno registriranog homonima i naziva već upisanog u registar, uvažavajući potrebu da se jednako postupi prema proizvođačima te da se potrošači ne dovode u zabludu.

Naziv koji je homonim i koji pogrešno upućuje potrošača da proizvodi dolaze iz nekog drugog područja, čak i ako je takav naziv točan u odnosu na stvarno područje, regiju ili mjesto podrijetla tih proizvoda, se neće registrirati.

4. Naziv koji se predlaže za registraciju kao oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla ne treba registrirati ako takva registracija naziva predloženog kao oznaka izvornosti ili

oznaka poljoprivrednog podrijetla zbog ugleda, priznatosti i duljine uporabe žiga, može dovesti potrošača u zabludu o pravom podrijetlu proizvoda.

Članak 7.

Specifikacija proizvoda

1. Zaštićena oznaka izvornosti ili zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla mora biti u skladu sa specifikacijom proizvoda koja uključuje najmanje:

(a) naziv koji se zaštićuje kao oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla, kako se koristi u trgovini ili svakodnevnom govoru, te samo na jezicima koji se koriste ili su se kroz povijest koristili za opis određenog proizvoda u određenom zemljopisnom području;

(b) opis poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda uključujući, ako je primjereno, sirovine, te glavna fizikalna, kemijska, mikrobiološka i senzorska svojstva poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda;

(c) definiciju zemljopisnog područja, ograničenog u pogledu veze iz točke (f) podtočaka i. ili ii. ovog stavka, te ako je prikladno detalje koji pokazuju sukladnost sa zahtjevima iz članka 5. stavka 3.;

(d) dokaz da proizvod potječe iz određenog zemljopisnog područja iz članka 5. stavka 1.;

(e) opis metode dobivanja proizvoda i, ako je primjereno, autentične i nepromjenljive lokalne metode kao i podatke o pakiranju ako skupina koja podnosi zahtjev tako odluči i navede razloge zbog kojih se pakiranje mora obaviti na određenom zemljopisnom području kako bi se sačuvala kakvoća ili osigurala izvornost ili kontrola, uvažavajući pravo Unije, posebno ono o slobodnom kretanju robe i slobodnom pružanju usluga;

(f) detalje koji uspostavljaju sljedeće:

i. vezu između kvalitete ili značajki proizvoda i zemljopisnog okruženja iz članka 5. stavka 1.; ili

ii. prema potrebi, vezu između specifične kvalitete, ugleda ili neke druge značajke poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda i zemljopisnog podrijetla iz članka 5. stavka 2.;

(g) naziv i adresu tijela ili, ako je dostupno, naziv i adresu tijela koja provjeravaju sukladnost s odredbama specifikacije u skladu s člankom 37. i njihove specifične zadaće;

(h) bilo koja specifična pravila označivanja proizvoda;

2. Radi osiguranja da specifikacije proizvoda pružaju bitne i sažete informacije, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., utvrđujući pravila koja ograničavaju informacije sadržane u specifikaciji iz stavka 1. ovog članka, kada je takvo ograničenje nužno za izbjegavanje podnošenje pretjerano opširnih zahtjeva za registraciju.

Komisija može donijeti provedbene akte koji utvrđuju pravila o obliku specifikacije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 57. stavka 2. ove Uredbe.

Članak 8.

Sadržaj zahtjeva za registraciju

1. Zahtjev za registraciju oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla u skladu s člankom 49. stavkom 2. ili 5. obvezno sadrži najmanje:

- (a) naziv i adresu skupine koja podnosi zahtjev i tijela, ako je dostupna, koja provjeravaju sukladnost s odredbama specifikacije proizvoda;
- (b) specifikaciju proizvoda iz članka 7.;
- (c) jedinstveni dokument koji sadrži sljedeće:
 - i. glavne točke specifikacije proizvoda; naziv, opis proizvoda, uključujući, gdje je to primjereno, specifična pravila koja se odnose na pakiranje i označivanje, te sažetu definiciju zemljopisnog područja;
 - ii. opis povezanosti između proizvoda i zemljopisnog okruženja ili zemljopisnog podrijetla iz članka 5. stavka 1. ili 2., uključujući, tamo gdje je to primjereno, specifične elemente opisa proizvoda ili metode proizvodnje koji opravdavaju ovu povezanost.

Zahtjev iz članka 49. stavka 5. mora, pored navedenog, uključivati dokaz da je naziv proizvoda zaštićen u zemlji podrijetla.

2. Dokumentacija zahtjeva iz članka 49. stavka 4. obuhvaća:

- (a) naziv i adresu skupine koja je podnositelj zahtjeva;
- (b) jedinstveni dokument iz stavka 1. točke (c) ovog članka;
- (c) izjavu države članice da smatra da zahtjev koji je podnijela skupina i koji se uzima u razmatranje, udovoljava uvjetima ove Uredbe i provedbenim odredbama koje su donesene u skladu s njom;
- (d) uputa na mjesto objave specifikacije proizvoda.

Članak 9.

Prijelazna nacionalna zaštita

Država članica može, samo na prijelaznoj osnovi, na nacionalnoj razini odobriti zaštitu naziva u skladu s ovom Uredbom i prema potrebi odrediti razdoblje prilagodbe s učinkom od datuma podnošenja zahtjeva Komisiji.

Ovakva prijelazna nacionalna zaštita prestaje na dan donošenja odluke o registraciji u skladu s ovom Uredbom ili s danom povlačenja zahtjeva.

Ako naziv nije registriran u skladu s ovom Uredbom, posljedice takve nacionalne zaštite isključivo postaju odgovornost one države članice na koju se to odnosi.

Mjere koje poduzima država članica u skladu s prvim stavkom imaju učinke samo na nacionalnoj razini, a nemaju nikakvog učinka na trgovinu unutar Zajednice niti na međunarodnu trgovinu.

Članak 10.

Razlozi za prigovor

1. Obrazložena izjava o prigovoru iz članka 51. stavka 2. Prihvaća se samo ako je Komisija zaprimi unutar roka utvrđenog u tom stavku i ako:

- (a) dokaže da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 5. i članka 7. stavka 1.;
- (b) ukaže da bi registriranje predloženog naziva bilo u suprotnosti s člankom 6. stavcima 2., 3. ili 4.
- (c) ukaže da bi registriranje predloženog naziva ugrozilo opstojnost posve ili djelomično identičnog naziva ili žiga, ili opstojnost proizvoda koji je već bio zakonito na tržištu najmanje tijekom pet godina prije datuma objave iz članka 50. stavka 2. točke (a);
- (d) sadrži podatke iz kojih se može zaključiti da je naziv za koji je zatražena registracija generički naziv.

2. Razlozi podnošenja prigovora ocjenjuju se u odnosu na područje Unije.

Članak 11.

Registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka poljoprivrednog podrijetla

1. Komisija donosi provedbene akte, bez primjene postupka iz članka 57. stavka 2., kojima uspostavlja i održava ažurirani javno dostupan registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla, koji su priznati prema ovom sustavu.

2. Oznake zemljopisnog podrijetla koje se odnose na proizvode trećih zemalja koje su zaštićene u Uniji na temelju međunarodnog sporazuma čija je ugovorna stranka Unija, mogu se upisati u registar. Nazive treba upisati u Registar kao zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla osim ako sukladno ovoj Uredbi nisu posebno označeni u spomenutom sporazumu kao zaštićene oznake izvornosti.

3. Komisija može donijeti provedbene akte koji utvrđuju detaljna pravila o obliku i sadržaju registra. Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2. ove Uredbe.

4. Komisija objavljuje i redovito ažurira popis međunarodnih sporazuma iz stavka 2. kao i popis oznaka zemljopisnog podrijetla zaštićenih na temelju tih sporazuma.

Članak 12.

Nazivi, znakovi i oznake

1. Zaštićene oznake izvornosti i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla može koristiti svaki gospodarski subjekt koji stavlja na tržište proizvod proizveden u skladu s odgovarajućom specifikacijom.

2. Osmislit će se znakovi Unije kako bi informirali javnost o zaštićenim oznakama izvornosti i zaštićenim oznakama zemljopisnog podrijetla.

3. U slučaju proizvoda koji potječu iz Unije i koji su stavljeni su na tržište pod zaštićenom oznakom izvornosti ili zaštićenom oznakom zemljopisnog podrijetla registriranim u skladu s postupcima utvrđenim ovom Uredbom, na njihovoj se etiketi moraju nalaziti pripadajući znakovi Unije. Pored toga, registrirani naziv proizvoda se treba nalaziti u istom vidnom polju. Znakovi „zaštićena oznaka izvornosti” ili „zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla” ili s njima povezane kratice „ZOI” ili „ZOZP” mogu se staviti na etiketu.

4. Pored toga, sljedeće se može također nalaziti na etiketi: prikaz zemljopisnog područja podrijetla, kako je navedeno u članku 5., te tekst, grafički prikazi ili znakovi koji se odnose na državu članicu i/ili regiju u kojoj je to zemljopisno područje smješteno.

5. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 2001/13/EZ, kolektivni žigovi iz stavka 15. Direktive 2008/95/EZ mogu se koristiti na etiketama, zajedno sa zaštićenom oznakom izvornosti ili oznakom zemljopisnog podrijetla.

6. Na etiketi poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda, koji potječu iz trećih zemalja i stavljeni su na tržište pod nazivom registriranim u skladu s ovom Uredbom, također se mogu nalaziti oznake iz stavka 3. i s njima povezani znakovi Unije.

7. Radi osiguranja odgovarajuće obaviještenosti potrošača, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56. koji određuje znakove Unije.

Komisija može donijeti provedbene akte koji određuju tehničke značajke znakova Unije i oznaka kao i pravila za njihovo korištenje na proizvodima koji se stavljaju na tržište kao zaštićena oznaka izvornosti ili zaštićena oznaka poljoprivrednog podrijetla, uključujući pravila za odgovarajuće jezične inačice koje će se koristiti. Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2. ove Uredbe.

Članak 13.

Zaštita

1. Registrirani nazivi zaštićeni su od:

(a) bilo kakvog izravnog ili neizravnog komercijalnog korištenja registriranog naziva za proizvode koji nisu obuhvaćeni registracijom, ako su ti proizvodi usporedivi s proizvodima registriranim pod tim nazivom, ili ako se korištenjem tog naziva iskorištava ugled zaštićenog naziva, uključujući kad se ti proizvodi koriste kao sastojak;

(b) bilo kakve zloupotrebe, oponašanja ili podsjećanja, čak i ako je označeno pravo podrijetlo proizvoda, ili ako je naziv proizvoda preveden, ili ako mu je dodan izraz poput „stil”, „tip”, „metoda”, „kako se proizvodi u”, „imitacija” ili slično, uključujući slučajeve kada se ti proizvodi koriste kao sastojak;

(c) bilo kakve druge lažne oznake ili oznake koja dovodi u zabludu u vezi s izvora, podrijetla, prirode ili bitnih osobina proizvoda na unutarnjem ili vanjskom pakiranju, na promidžbenim materijalima ili dokumentima koji se odnose na dotični proizvod, te od pakiranja proizvoda u ambalažu koja stvara pogrešnu predodžbu o njegovom podrijetlu;

(d) bilo kakve druge prakse koja može potrošača dovesti u zabludu u vezi s pravog podrijetla proizvoda.

Kada zaštićena oznaka izvornosti ili zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla sadrži u sebi naziv proizvoda koji se smatra generičkim, korištenje naziva za odgovarajući poljoprivredni ili prehrambeni proizvod neće se smatrati suprotnim točkama (a) ili (b) prvog podstavka.

2. Zaštićene oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla ne mogu postati generičke.

3. Države članice poduzimaju odgovarajuće administrativne i pravosudne korake za sprječavanje ili zaustavljanje nezakonite upotrebe zaštićenih oznaka izvornosti ili zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla, kako je navedeno u stavku 1., na proizvode koji se proizvode ili stavljaju na tržište u toj državi članici.

Radi toga će države članice odrediti tijela koja su nadležna za poduzimanje tih koraka u skladu s postupcima koje određuje svaka pojedina država članica.

Ta tijela moraju ponuditi odgovarajuća jamstva objektivnosti i nepristranosti te imati na raspolaganju kvalificirano osoblje i sredstva potrebna za obavljanje svojih dužnosti.

Članak 14.

Odnos između žigova, oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla

1. Kada se oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla registrira u skladu s ovom Uredbom, registracija žiga čija bi upotreba bila u suprotnosti s člankom 13. i koji se odnosi na istu kategoriju proizvoda odbija se, ako je zahtjev za registraciju žiga podnesen nakon datuma podnošenja zahtjeva za registraciju Komisiji.

Žigovi koji su registrirani u suprotnosti s prvim stavkom se poništavaju.

Odredbe ovog stavka primjenjuju se bez obzira na odredbe Direktive 2008/95/EZ.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 6. stavak 4., uporaba žiga koja je u suprotnosti s člankom 13. stavkom 1., za koji je prije datuma zaštite oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla, u dobroj vjeri na području Unije podnesen zahtjev za registraciju ili je registriran, ili je uspostavljen uporabom ako tu mogućnost dopušta odgovarajuće zakonodavstvo, može se nastaviti koristiti i obnoviti neovisno o registraciji oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla, pod uvjetom da ne postoji nikakva osnova za njegovo proglašavanje ništavim ili za njegov opoziv, u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 29. veljače 2009. o žigu Zajednice⁽¹⁾ ili u skladu s Direktivom 2008/95/EC. U tim slučajevima dozvoljava se uporaba zaštićenih oznaka izvornosti ili zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla te korištenje odgovarajućih žigova.

Članak 15.

Prijelazna razdoblja za uporabu zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla

1. Ne dovodeći u pitanje članak 14., Komisija može donijeti provedbene akte koji osiguravaju prijelazno razdoblje od pet godina kako bi omogućili proizvodima podrijetlom iz države članice ili treće zemlje čija se oznaka sastoji od naziva koji je u suprotnosti s člankom 13. stavkom 1. da koriste oznaku pod kojom se proizvod stavljao na tržište, pod uvjetom da izjava o prigovoru, dopuštena skladno članku 49. stavku 3. ili članku 51., dokazuje da:

(a) bi registriranje naziva ugrozilo opstojnost posve ili djelomično identičnog naziva;

(b) su se takvi proizvodi zakonito stavljali na tržište predmetnog područja pod tim nazivom najmanje pet godina

prije datuma objave kako je predviđeno u članku 50. stavku 2. točki (a).

Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2. ove Uredbe.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 14., Komisija može donijeti provedbene akte koji produžuju prijelazno razdoblje navedeno u stavku 1. ovog članka na 15 godina u opravdanim slučajevima kada se dokaže da:

(a) se oznaka iz stavka 1. ovog članka zakonito neprekidno koristi tijekom najmanje 25 godina prije podnošenja zahtjeva za registraciju Komisiji;

(b) svrha korištenja oznake iz stavka 1. ovog članka ni u jednom trenutku nije bila iskorištavanje ugleda registriranog naziva te da potrošač nije bio niti mogao biti doveden u zabludu u vezi s pravim podrijetlom proizvoda;

Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2. ove Uredbe.

3. Prilikom uporabe oznake iz stavaka 1. i 2., navod zemlje podrijetla mora biti jasno i vidljivo označen na etiketi.

4. Da bi se prevladale privremene poteškoće s dugoročnim ciljem osiguranja da svi proizvođači u predmetnom području udovoljavaju specifikaciji, država članica može odobriti prijelazno razdoblje u trajanju do 10 godina, koje počinje od dana podnošenja zahtjeva Komisiji, pod uvjetom da su ti gospodarski subjekti zakonito stavljali na tržište proizvode upotrebljavajući nazive kontinuirano u neprekinutom razdoblju od najmanje pet posljednjih godina prije podnošenja zahtjeva nadležnim tijelima države članice i da su to navela u nacionalnom postupku povodom prigovora iz članka 49. stavka 3.

Podstavak prvi se primjenjuje na odgovarajući način na zaštićene oznake izvornosti i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla koje se odnose na zemljopisno područje koje se nalazi u trećoj zemlji, osim u slučaju postupka povodom prigovora.

Takva prijelazna razdoblja se moraju navesti u dokumentaciji zahtjeva iz članka 8. stavka 2.

Članak 16.

Prijelazne odredbe

1. Nazivi upisani u registar iz članka 7. stavka 6. Uredbe br. 510/2006 automatski se upisuju u registar iz članka 11. ove Uredbe. Odgovarajuće specifikacije se smatraju specifikacijama iz članka 7. ove Uredbe. Sve specifične prijelazne odredbe povezane s ovakvim registracijama se nastavljaju primjenjivati.

⁽¹⁾ SL L 78, 24.3.2009., str. 1.

2. Da bi se zaštitilo prava i opravdane interese proizvođača ili zainteresiranih stranaka, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., koji se odnosi na dodatna prijelazna pravila.

3. Ova Uredba ne dovodi u pitanje pravo istovremenog postojanja koje je priznato u skladu s Uredbom (EZ) br. 510/2006 u pogledu zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla s jedne i žigova s druge strane.

GLAVA III.

ZAJAMČENO TRADICIONALNI SPECIJALITETI

Članak 17.

Cilj

Sustav za zajamčeno tradicionalnih specijaliteta uspostavljen je kako bi sačuvao tradicionalne metode proizvodnje i recepte pružajući pomoć proizvođačima tradicionalnog proizvoda prilikom stavljanja na tržište i obavješćivanja potrošača o svojstvima koja dodaju vrijednost njihovim tradicionalnim receptima i proizvodima.

Članak 18.

Kriteriji

1. Naziv je prihvatljiv za registraciju kao zajamčeno tradicionalni specijalitet kada opisuje specifičan proizvod ili prehrambeni proizvod koji:

(a) je rezultat obzirom na način proizvodnje, prerade ili sastava odgovarajućeg tradicionalnog postupka za taj proizvod ili prehrambeni proizvod; ili

(b) se proizvodi od sirovina ili sastojaka koji se tradicionalno koriste.

2. Za registraciju naziva kao zajamčeno tradicionalni specijalitet, on mora:

(a) biti tradicionalno korišten za označivanje specifičnog proizvoda; ili

(b) opisuje tradicionalne svojstva ili specifična svojstva proizvoda.

3. Ako se u postupku prigovora prema članku 51. dokaže da se naziv također koristi u drugoj državi članici ili u trećoj zemlji, kako bi se razlikovali usporedivi proizvodi ili proizvodi istog ili sličnog imena, prema odluci donesenoj u skladu s člankom 52. stavkom 3. o registraciji, može se osigurati da se naziv zajamčeno tradicionalnog specijaliteta popratiti s tvrdnjom „proizvedeno prema tradiciji”, nakon koje neposredno slijedi naziv države ili regije predmetnog proizvoda.

4. Naziv se ne može registrirati ako se odnosi samo na tvrdnje općenite prirode koje se upotrebljavaju za određene proizvode, ili tvrdnje propisane posebnim zakonodavstvom Unije.

5. Radi osiguranja nesmetanog funkcioniranja sustava, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., koji se odnose na daljnje pojedinosti vezane uz kriterije prihvatljivosti utvrđene u ovom članku.

Članak 19.

Specifikacija proizvoda

1. Zajamčeno tradicionalni specijalitet mora biti u skladu sa specifikacijom proizvoda koja uključuje najmanje:

(a) naziv koji se predlaže za registraciju, u odgovarajućim jezičnim inačicama;

(b) opis proizvoda uključujući njegova glavna fizikalna, kemijska, mikrobiološka i senzorska svojstva, koja dokazuju njegov specifičan karakter;

(c) opis metode proizvodnje koju proizvođači mora slijediti, uključujući, tamo gdje je to prikladno, prirodu i svojstva upotrijebljenih sirovina ili sastojaka i metodu pripreme proizvoda; te

(d) ključne elemente koji određuju tradicionalna svojstva proizvoda.

2. Kako bi se osiguralo da specifikacije proizvoda pružaju odgovarajuće i sažete informacije, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., utvrđujući pravila koja ograničavaju informacije sadržane u specifikaciji iz stavka 1. ovog članka, kada je takvo ograničenje nužno za izbjegavanje podnošenja opsežnih zahtjeva za registraciju.

Komisija može donijeti provedbene akte koji utvrđuju pravila o izgledu specifikacije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2. ove Uredbe.

Članak 20.

Sadržaj zahtjeva za registraciju

1. Zahtjev za registraciju naziva kao zajamčeno tradicionalnog specijaliteta iz članka 49. stavaka 2. ili 5. obvezno sadrži:

(a) naziv i adresu skupine koja je podnositelj zahtjeva;

(b) specifikaciju proizvoda navedenu u članku 19.;

2. Dokumentacija zahtjeva iz članka 49. stavka 4. obuhvaća:

(a) elemente iz stavka 1. ovog članka;

(b) izjavu države članice da smatra da zahtjev koji je podnijela skupina i koji se uzima u razmatranje, udovoljava uvjetima ove Uredbe i provedbenim odredbama koje su donesene u skladu s njom.

Članak 21.**Razlozi za prigovor**

1. Obrazložena izjava o prigovoru iz članka 51. stavka 2. prihvaća se samo ako ga Komisija zaprimi prije isteka roka i ako:

- (a) navodi propisno potkrijepljene razloge zašto predložena registracija nije u skladu s uvjetima iz ove Uredbe; ili
- (b) dokaže da je korištenje naziva zakonito, poznato i gospodarski značajno za slične poljoprivredne ili prehrambene proizvode.

2. Kriteriji navedeni u točki (b) stavka 1. ocjenjuju se u odnosu na područje Unije.

Članak 22.**Registar zajamčeno tradicionalnih specijaliteta**

1. Komisija donosi provedbene akte, bez primjene postupka iz članka 57. stavka 2., kojima uspostavlja i održava ažurirani javno dostupan registar zajamčeno tradicionalnih specijaliteta, priznatih prema ovom sustavu.

2. Komisija može donijeti provedbene akte koji utvrđuju detaljna pravila o obliku i sadržaju registra. Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2. ove Uredbe.

Članak 23.**Nazivi, znakovi i oznake**

1. Naziv registriran kao zajamčeno tradicionalni specijalitet može upotrebljavati svaki gospodarski subjekt koji stavlja na tržište proizvod koji je u skladu s odgovarajućom specifikacijom.

2. Osmislit će se znak Unije kako bi informirali javnost o zajamčeno tradicionalnim specijalitetima.

3. Na proizvode podrijetlom iz Unije koji se stavljaju na tržište kao zajamčeno tradicionalni specijaliteti registrirani u skladu s ovom Uredbom, i pripadajući znak iz stavka 2. Bez obzira na stavak 4., stavlja se na etiketu. Pored toga, naziv proizvoda treba se nalaziti u istom vidnom polju. Oznaka „zajamčeno tradicionalni specijalitet” ili odgovarajuća kratica „ZTS” se mogu također nalaziti na etiketi.

Kod označivanja zajamčeno tradicionalnih specijaliteta proizvedenih izvan Unije, uporaba znaka navedenog u stavku 2. nije obvezna.

4. Radi osiguranja odgovarajuće obaviještenosti potrošača, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., koji određuje znakove Unije.

Komisija može donijeti provedbene akte koji određuju tehničke karakteristike znaka i oznaka Unije kao i pravila njihove

upotrebe na proizvodima koji se stavljaju na tržište kao zajamčeno tradicionalni specijaliteti, uključujući pravila s odgovarajućim jezične inačicama koje se koriste. Ti se provedbeni akti usvajaju u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2. ove Uredbe.

Članak 24.**Ograničenja uporabe registriranih naziva**

1. Registrirani nazivi zaštićeni su od svake zlouporabe, oponašanja ili podsjećanja i svakog drugog postupka koji bi mogao dovesti potrošača u zabludu.

2. Države članice moraju osigurati da prodajni opisi koji se koriste na nacionalnoj razini ne dovode u zabludu s registriranim nazivima.

3. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se propisuju pravila za zaštitu zajamčeno tradicionalnih specijaliteta. Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2. ove Uredbe.

Članak 25.**Prijelazne odredbe**

1. Nazivi upisani u registar iz članka 13. stavka 2. Uredbe br. 509/2006 automatski se upisuju u registar iz članka 22. ove Uredbe. Odgovarajuće specifikacije se smatraju specifikacijama iz članka 19. ove Uredbe. Sve ostale posebne prijelazne odredbe povezane s tim registracijama se i dalje primjenjuju.

2. Nazivi registrirani u skladu sa zahtjevima iz članka 13. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 509/2006, uključujući one registrirane sukladno specifikacijama iz drugog podstavka članka 58. stavka 1. ove Uredbe, mogu se nastaviti koristiti pod uvjetima utvrđenima u Uredbi (EZ) br. 509/2006 do 4. siječnja 2023., osim ako države članice ne primjene postupak iz članka 26. ove Uredbe.

3. Radi zaštite prava i opravdanih interesa proizvođača ili zainteresiranih stranaka, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., kojima se propisuju dodatna prijelazna pravila.

Članak 26.**Pojednostavnjeni postupak**

1. Na zahtjev skupine, država članica može najkasnije do 4. siječnja 2016. Komisiji podnijeti nazive zajamčeno tradicionalnih specijaliteta koji su registrirani u skladu s člankom 13. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 509/2006 i u skladu su s ovom Uredbom.

Prije podnošenja naziva, država članica može pokrenuti postupak prigovora sukladno članku 49. stavcima 3. i 4.

Ako se tijekom postupka utvrdi da se naziv koristi i u smislu usporedivih proizvoda ili proizvoda koji imaju identičan ili sličan naziv, naziv se može dopuniti izrazom koji označava njegova tradicionalna ili specifična svojstva.

Skupina iz treće zemlje može podnijeti te nazive Komisiji ili izravno ili putem nadležnih tijela treće zemlje.

2. Komisija objavljuje nazive iz stavka 1. zajedno sa specifikacijama za svaki od tih naziva u *Službenom listu Europske unije*, u roku od dva mjeseca od zaprimanja.

3. Primjenjuju se članci 51. i 52.

4. Kada se postupak prigovora završi, Komisija, tamo gdje je potrebno, usklađuje upise u registar iz članka 22. Odgovarajuće specifikacije se smatraju specifikacijama iz članka 19.

GLAVA IV.

NEOBAVEZNI IZRAZI O KVALITETI

Članak 27.

Cilj

Sustav neobaveznih izraza o kvaliteti se uspostavlja kako bi se proizvođačima na unutarnjem tržištu omogućilo lakše informiranje o svojstvima poljoprivrednih proizvoda s dodanom vrijednosti.

Članak 28.

Nacionalna pravila

Države članice provode nacionalna pravila o neobaveznim izrazima kvalitete koji nisu obuhvaćeni ovom Uredbom, pod uvjetom da su ta pravila u skladu pravu Unije.

Članak 29.

Neobavezni izrazi o kvaliteti

1. Neobavezni izrazi o kvaliteti moraju zadovoljavati sljedeće kriterije:

(a) izraz se odnosi na karakteristiku, jedne ili više kategorija proizvoda, poljoprivrednih metoda ili na svojstvo proizvodnje ili prerade koje se primjenjuje u određenim područjima;

(b) uporaba izraza povećava vrijednost proizvodu u usporedbi s proizvodima sličnog tipa; te

(c) oznaka ima europski značaj.

2. Neobavezni izrazi o kvaliteti kojima se opisuju tehničke kvalitete proizvoda s ciljem provođenja obveznih tržišnih standarda i čija namjera nije informiranje potrošača o kvaliteti tih proizvoda isključuju se iz ovog sustava.

3. Neobavezni izrazi o kvaliteti isključuju neobavezne rezervirane izraze koji podržavaju i dopunjuju specifične tržišne stan-

darde utvrđene na temelju sektorske kategorije ili kategorije proizvoda.

4. Radi uvažavanja specifičnih svojstava određenih sektora kao i očekivanja potrošača, u skladu s člankom 56. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte, kojima se propisuju detaljna pravila s obzirom na kriterije iz stavka 1. ovog članka.

5. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se propisuju sve mjere u vezi s oblicima, postupcima ili tehničkim detaljima potrebnim za primjenu ove glave. Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2.

6. Prilikom donošenja delegiranih i provedbenih akata u skladu sa stavicima 4. i 5. ovog članka, Komisija uzima u obzir sve važne međunarodne norme.

Članak 30.

Rezervacija, izmjena

1. Kako bi se uzela u obzir očekivanja potrošača, razvoja znanstvenih i tehničkih spoznaja, stanja na tržištu, te razvoja tržišnih standarda i međunarodnih standarda, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., kojima se rezervira dodatni neobavezni izraz o kvaliteti i propisuju uvjeti uporabe.

2. U opravdanim slučajevima i s ciljem uvažavanja odgovarajuće uporabe pojma kvalitete, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., kojima se utvrđuju izmjene uvjeta za uporabu iz stavka 1. ovog članka.

Članak 31.

Planinski proizvod

1. Izraz „planinski proizvod” uvodi se kao neobavezni izraz o kvaliteti.

Taj izraz se koristi samo za opisivanje proizvoda namijenjenih za prehranu ljudi navedenih u Prilogu I. Ugovoru s obzirom na koji:

(a) i sirovine i hrana za životinje dolaze pretežno iz planinskih područja;

(b) u slučaju prerađenih proizvoda, prerada se također odvija u planinskim područjima.

2. U smislu ovog članka, planinska područja unutar Unije su ona razgraničena u skladu s člankom 18. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1257/1999. Za proizvode trećih zemalja, planinska područja uključuju područja koja su treće zemlje službeno označile kao planinska ili koja ispunjavaju kriterije istovjetne onima navedenima u članku 18. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1257/1999.

3. U opravdanim slučajevima i s ciljem uvažavanja prirodnih ograničenja koja utječu na poljoprivredne proizvode u planinskim područjima, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., kojima se propisuju odstupanja od uvjeta uporabe iz stavka 1. ovog članka. Posebno, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte kojim se propisuju uvjeti pod kojima sirovine ili hrana za životinje dolaze izvan planinskih područja, uvjete pod kojima se prerada proizvoda može odvijati izvan planinskih područja u zemljopisnom području koje treba definirati, te definiranje tog zemljopisnog područja.

4. Radi uvažavanja prirodnih ograničenja koja utječu na poljoprivrednu proizvodnju u planinskim područjima, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., kojima se propisuju metode proizvodnje i drugi kriteriji važni za primjenu neobaveznih izraza o kvaliteti određenih u stavku 1. ovog članka.

Članak 32.

Proizvod otočne poljoprivrede

Najkasnije 4. siječnja 2014. Komisija podnosi izvještaj Europskom parlamentu i Vijeću o novom izrazu „proizvod otočne poljoprivrede”. Izraz se može koristiti samo za opis proizvoda namijenjenih za prehranu ljudi navedenih u Prilogu I. Ugovoru čije sirovine dolaze s otoka. Osim toga, kako bi se izraz primjenjivao na prerađene proizvode, prerada se također mora odvijati na otocima kada to značajno utječe na određena svojstva konačnog proizvoda.

Ako je potrebno, Izvješće je popraćeno odgovarajućim zakonodavnim prijedlozima kojima se rezervira neobavezni izraz o kvaliteti „proizvod otočne poljoprivrede”.

Članak 33.

Ograničenja uporabe

1. Neobavezni izraz o kvaliteti može se koristiti samo za opis proizvoda sukladnih odgovarajućim uvjetima uporabe.

2. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se propisuju pravila uporabe neobaveznih izraza o kvaliteti. Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2.

Članak 34.

Praćenje

Države članice poduzimaju provjere koje se temelje na analizi rizika kako bi se osigurala sukladnost sa zahtjevima iz ove glave, te u slučaju prekršaja, primjenjuju odgovarajuće administrativne kazne.

GLAVA V.

ZAJEDNIČKE ODREDBE

POGLAVLJE I.

Službene kontrole zaštićenih oznaka izvornosti, zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnih specijaliteta

Članak 35.

Područje primjene

Odredbe ovog poglavlja primjenjuju se s obzirom na sustave kvalitete iz glave II. i glave III.

Članak 36.

Određivanje nadležnog tijela

1. U skladu s Uredbom (EZ) br. 882/2004, države članice određuju nadležno tijelo ili tijela odgovorna za službene kontrole koje se provode radi verifikacije sukladnosti sa zakonskim zahtjevima vezanima za sustave kvalitete utvrđenim ovom Uredbom.

Postupci i zahtjevi Uredbe (EZ) br. 882/2004 primjenjuju se od slučaja do slučaja na službene kontrole koje se provode radi verifikacije sukladnosti s zakonskim zahtjevima vezanima za sustave kvalitete za sve proizvode obuhvaćene Prilogom I. ovoj Uredbi.

2. Nadležna tijela iz stavka 1. moraju ponuditi odgovarajuća jamstva objektivnosti i nepristranosti te imaju na raspolaganju kvalificirano osoblje i sredstva potrebna za obavljanje svojih funkcija.

3. Službene kontrole obuhvaćaju:

(a) verifikaciju da je proizvod sukladan odgovarajućoj specifikaciji proizvoda; te

(b) monitoring uporabe registriranih naziva koji opisuju proizvod stavljen na tržište, u skladu s člankom 13. za nazive registrirane prema glavi II. i u skladu s člankom 24. za nazive registrirane prema glavi III.

Članak 37.

Verifikacija sukladnosti sa specifikacijom proizvoda

1. S obzirom na zaštićene oznake izvornosti, zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalne specijalitete koje označuju proizvode podrijetlom iz Unije, provjeru sukladnosti sa specifikacijama prije stavljanja proizvoda na tržište provodi:

(a) jedno ili više nadležnih tijela iz članka 36. ove Uredbe; i/ili

(b) jedno ili više kontrolnih tijela u smislu točke 5. članka 2. Uredbe (EZ) br. 882/2004 koja djeluju kao certifikacijska tijela za proizvode.

Troškove verifikacije sukladnosti sa specifikacijama mogu snositi gospodarski subjekti koji podliježu tim kontrolama. Države članice također mogu doprinijeti tim troškovima.

2. S obzirom na oznake izvornosti, oznake zemljopisnog podrijetla, i zajamčeno tradicionalnih specijaliteta koje se odnose na proizvode koji potječu iz treće zemlje, verifikaciju sukladnosti sa specifikacijama prije stavljanja proizvoda na tržište provodi:

(a) jedno ili više javnih tijela koje imenuje treća zemlja; i/ili

(b) jedno ili više certifikacijskih tijela za proizvode.

3. Države članice javno objavljuju nazive i adrese nadležnih i kontrolnih tijela iz stavka 1. ovog članka i povremeno ih ažurira.

Komisija javno objavljuje nazive i adrese nadležnih i kontrolnih tijela iz stavka 2. ovog članka i povremeno ih ažurira.

4. Komisija može donijeti provedbene akte, bez primjene postupka iz članak 57. stavka 2., kojima se određuje način javne objave naziva i adresa certifikacijskog tijela iz stavaka 1. i 2. ovog članka.

Članak 38.

Nadzor nad korištenjem naziva na tržištu

Države članice obavještavaju Komisiju o nazivima i adresama nadležnih tijela iz članka 36. Komisija javno objavljuje nazive i adrese tih tijela.

Države članice obavljaju preglede koji se temelje na analizi rizika kako bi se osigurala sukladnost sa zahtjevima iz ove Uredbe, a u slučaju kršenja, poduzimaju sve potrebne mjere.

Članak 39.

Prijenos zadaća kontrolnim tijelima od strane nadležnih tijela

1. Nadležna tijela mogu, u skladu s člankom 5. Uredbe (EZ) br. 882/2004, prenijeti određene zadaće vezane uz službene kontrole sustava kvalitete na jedno ili više kontrolnih tijela.

2. Ta kontrolna tijela moraju biti akreditirana u skladu s europskom normom EN 45011 ili Vodičem ISO/IEC 65 (Opći zahtjevi za tijela koja upravljaju sustavima certifikacije proizvoda).

3. Akreditaciju iz stavka 2. može provesti samo:

(a) nacionalno akreditacijsko tijelo u skladu s odredbama Uredbe (EZ) br. 765/2008; ili

(b) akreditacijsko tijelo izvan Unije koje je potpisnik višestranog sporazuma o priznavanju pod okriljem Međunarodnoga akreditacijskog foruma.

Članak 40.

Planiranje i izvješćivanje o kontrolnim aktivnostima

1. Države članice osiguravaju da su aktivnosti za kontrolu nad obvezama iz ovog poglavlja posebno uključene u odvojen dio unutar višegodišnjih nacionalnih planova kontrola u skladu s člancima 41., 42. i 43. Uredbe (EZ) br. 882/2004.

2. Godišnja izvješća o kontroli nad obvezama utvrđenim ovom Uredbom uključuju zasebne dijelove koji obuhvaćaju informacije iz članka 44. Uredbe (EZ) br. 882/2004.

POGLAVLJE II.

Iznimke za određeno prethodno korištenje

Članak 41.

Generički nazivi

1. Ne dovodeći u pitanje članak 13., ova Uredba ne utječe na uporabu generičkih naziva u Uniji, čak i u slučaju da je generički naziv dio naziva koji je zaštićen prema sustavu kvalitete.

2. Kako bi se utvrdilo je li neki naziv postao generički ili nije, potrebno je voditi računa o svim važnim čimbenicima, a posebno o:

(a) postojećem stanju u područjima potrošnje;

(b) odgovarajućem nacionalnom zakonodavstvu ili zakonodavstvu Unije.

3. Radi potpune zaštite prava zainteresiranih stranaka, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56. kojima se propisuju dodatna pravila vezana za određivanje generičkog statusa naziva iz stavka 1. ovog članka.

Članak 42.

Biljne sorte i životinjske pasmine

1. Ova Uredba ne sprječava stavljanje na tržište proizvoda čija etiketa uključuje naziv ili izraz zaštićen ili rezerviran prema sustavu kvalitete opisanom u glavi II., glavi III., ili glavi IV. koji sadrži ili uključuje naziv biljne sorte ili životinjske pasmine, pod uvjetom da je udovoljeno slijedećim uvjetima:

(a) taj proizvod se sastoji ili je dobiven iz označene sorte ili pasmine;

(b) potrošači nisu dovedeni u zabludu;

- (c) korištenje naziva sorte ili pasmine predstavlja pravedno tržišno natjecanje;
- (d) korištenje ne predstavlja iskorištavanje ugleda zaštićenog izraza; te
- (e) za sustave kvalitete opisane u glavi II, proizvodnja i marketing proizvoda su se proširili izvan područja iz kojeg potječe prije datuma podnošenja zahtjeva za registraciju oznake zemljopisnog podrijetla.

2. Radi daljnjeg pojašnjenja opsega prava i sloboda gospodarskih subjekata u prehrambenom sektoru za korištenje naziva biljne sorte ili životinjske pasmine iz stavka 1. ovog članka, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., koji se odnose na pravila za određivanje uporabe tih naziva.

Članak 43.

Odnos s intelektualnim vlasništvom

Sustavi kvalitete opisni u glavama III. i IV. primjenjuju se ne dovodeći u pitanje pravila Unije ili država članica koja upravljaju intelektualnim vlasništvom te posebno ona pravila koja se odnose na oznake izvornosti, oznake zemljopisnog podrijetla i žigove, te prava dodijeljena prema tim pravilima.

POGLAVLJE III.

Sustavi kvalitete oznaka i znakova te uloga proizvođača

Članak 44.

Zaštita oznaka i znakova

1. Oznake, kratice i znakovi koji se odnose na sustave kvalitete mogu se koristiti samo u vezi s proizvodima proizvedenim skladno pravilima o sustava kvalitete na koje se primjenjuju. To se posebno odnosi na sljedeće oznake, kratice i znakove:

- (a) „zaštićena oznaka izvornosti” „zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla”, „oznaka zemljopisnog podrijetla”, „ZOI”, „ZOZP” i s njima povezani znakovi, kako je navedeno u glavi II.;
- (b) „zajamčeno tradicionalni specijalitet”, „ZTS” i s njom povezani simbol, kako je navedeno u glavi III.
- (b) „planinski proizvod”, kako je navedeno u glavi IV.

2. U skladu s člankom 5. Uredbe (EZ) br. 1290/2005, Europski poljoprivredni fond za ruralni razvoj (EPFRR) može, na poticaj Komisije ili u njeno ime, na centraliziranoj osnovi financirati administrativnu potporu u vezi s razvojem, pripremnim radovima, kontrolom, administrativnom i pravnom potporom, pravnom zaštitom, naknadama za registraciju, naknadama za obnavljanje, naknadama za provjeru žiga, naknadom troškova parničnog postupka i svim drugim povezanim mjerama koje su potrebne za zaštitu uporabe oznaka,

kraticama i znakova u vezi sa sustavima kvalitete, od zlouporabe, oponašanja, podsjećanja ili bilo kojeg drugog postupka koji bi mogao dovesti potrošače u zabludu, unutar Unije ili u trećim zemljama.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se propisuju pravila za ujednačenu zaštitu oznaka, kratica i znakova iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2.

Članak 45.

Uloga skupina

1. Ne dovodeći u pitanje specifične odredbe o organizacijama proizvođača i međugranskim organizacijama kako je utvrđeno u Uredbi (EZ) br. 1234/2007, skupina ima pravo:

- (a) doprinostiti da su kvaliteta, ugled i autentičnost njihovih proizvoda zajamčeni na tržištu nadziranjem uporabe naziva u trgovini te, ako je potrebno, obavješćujući nadležna tijela kako je navedeno u članku 36., ili bilo kojeg drugog nadležnog tijela unutar okvira članka 13. stavka 3.;
- (b) poduzeti mjere za osiguranje odgovarajuće pravne zaštite za zaštićene oznake izvornosti ili zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla i prava intelektualnog vlasništva koja su s njima izravno povezana;
- (c) razvijati informativne i promidžbene djelatnosti koje su usmjerene na obavješćivanje potrošača o svojstvima koja proizvodu dodaju vrijednost;
- (d) razvijati djelatnosti radi osiguranja sukladnosti proizvoda s njegovom specifikacijom;
- (e) poduzeti mjere za poboljšanje učinkovitosti sustava, uključujući razvoj ekonomskog stručnog znanja, izradom ekonomskih analiza, širenja gospodarskih informacija o sustavu i savjetovanje proizvođača;
- (f) poduzeti mjere za poboljšanje vrijednosti proizvoda te, kada je potrebno, poduzeti korake za sprječavanje ili suzbijanje svih mjera koje su, ili bi mogle biti, kritične za narušavanje ugleda tih proizvoda.

2. Države članice mogu administrativnim sredstvima podržati osnivanje i djelovanje skupina na svojim državnim područjima. Države članice informiraju Komisiju o nazivu i adresi skupine iz točke 2. članka 3. Komisija javno objavljuje te podatke.

Članak 46.

Pravo na korištenje sustava

1. Države članice osiguravaju da svaki gospodarski subjekt koji je u skladu s pravilima sustava kvalitete iz glava II. i III. ima pravo biti obuhvaćen provjerom sukladnosti utvrđenom prema članku 37.

2. Gospodarski subjekti koji pripremaju i skladište proizvod koji se stavlja na tržište kao dio sustava zajamčeno tradicionalnog specijaliteta, zaštićene oznaka izvornosti ili zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla ili koji stavljaju te proizvode na tržište također podliježu kontrolama iz poglavlja I. ove glave.

3. Države članice osiguravaju da su gospodarski subjekti koji su voljni pridržavati se pravila sustava kvalitete iz glava III. i IV. to i u mogućnosti te da se ne moraju suočavati s preprekama sudjelovanju koje su diskriminirajuće ili na drugi način nisu objektivne

Članak 47.

Naknade

Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EZ) br. 882/2004, a posebno odredbe iz njezinog poglavlja VI. glave II., države članice mogu zaračunati naknadu za pokrivanje troškova upravljanja sustavima kvalitete, uključujući one nastale prilikom zaprimanja zahtjeva za registraciju, prigovora, zahtjeva za izmjenama te zahtjeva za poništenje iz ove Uredbe.

POGLAVLJE IV.

Postupci podnošenja zahtjeva i registracije oznaka izvornosti, oznaka poljoprivrednog podrijetla i zajamčeno tradicionalnih specijaliteta

Članak 48.

Postupak podnošenja zahtjeva

Odredbe ovog poglavlja primjenjuju se s obzirom na sustave kvalitete iz glave II. i glave III.

Članak 49.

Zahtjev za registraciju naziva

1. Zahtjevi za registraciju naziva prema sustavima kvalitete iz članka 48. mogu podnijeti samo skupine koje rade s proizvodom čije nazive treba registrirati. U slučaju naziva „zaštićenih oznaka izvornosti” ili „zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla” koji označava prekogranično zemljopisno područje ili u slučaju naziva „zajamčeno tradicionalnih specijaliteta”, nekoliko skupina iz različitih država članica ili trećih zemalja može podnijeti zajednički zahtjev za registraciju.

Skupinom se može smatrati fizička ili pravna osoba kada se dokaže da su ispunjena oba sljedeća uvjeta:

- (a) jedini je proizvođač koji je voljan podnijeti zahtjev;
- (b) s obzirom na zaštićene oznake izvornosti i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla, definirano zemljopisno područje posjeduje svojstva koja se znatno razlikuju od onih susjednih područja ili su svojstva proizvoda različita od onih proizvedenih u susjednim područjima.

2. Kada se zahtjev prema sustavu navedenom iz glave II. odnosi na zemljopisno područje u državi članici ili zahtjev prema sustavu iz glave III. podnosi skupina osnovana u državi članici, zahtjev se upućuje nadležnim tijelima te države članice.

Država članica razmatra zahtjev na adekvatan način kako bi provjerila je li on utemeljen i ispunjava li uvjete određenog sustava.

3. Kao dio razmatranja iz drugog podstavka stavka 2. ovog članka, država članica pokreće postupak nacionalnog prigovora, osiguravajući objavu zahtjeva i određujući razuman rok u kojem svaka fizička ili pravna osoba koja ima pravni interes i koja ima sjedište ili boravište na njezinom državnom području može uložiti prigovor na zahtjev.

Država članica ispituje prihvatljivost prigovora zaprimljenih kao dio sustava glave II. u odnosu na kriterije navedene u članku 10. stavka 1., ili prihvatljivost prigovora zaprimljenih kao dio sustava glave III. s obzirom na kriterije iz članka 21. stavka 1.

4. Ako, nakon ocjene zaprimljenih prigovora, država članica smatra da je udovoljeno zahtjevima ove Uredbe, može donijeti povoljnu odluku i Komisiji podnijeti dokumentaciju o zahtjevu. U tom će slučaju obavijestiti Komisiju o prihvatljivim prigovorima koje je zaprimila od fizičke ili pravne osobe koje su proizvod zakonito stavile na tržište pod nazivima bez prekida, najmanje pet godina prije datuma objave iz stavka 3.

Država članica osigurava javnu objavu njene pozitivne odluke i mogućnost žalbe svake fizičke ili pravne osobe koja ima legitiman interes.

Država članica osigurava objavu specifikacije proizvoda na kojoj se temelji njezina pozitivna odluka, kao i elektronički pristup specifikaciji proizvoda.

Obavješćivanjem o zaštićenim oznakama izvornosti i zaštićenim oznakama zemljopisnog podrijetla, države članice također osiguravaju odgovarajuću objavu specifikacije proizvoda na osnovi koje je Komisija donijela svoju odluku skladno članku 50. stavku 2.

5. Kada se zahtjev u okviru sustava glave II. odnosi na zemljopisno područje u trećoj zemlji, ili kada zahtjev u okviru sustava glave III. podnosi skupina osnovana u trećoj zemlji, zahtjev se podnosi Komisiji, bilo izravno ili putem nadležnih tijela treće zemlje.

6. Dokumenti iz ovog članka šalju se Komisiji na jednom od službenih jezika Unije.

7. Kako bi se olakšao postupak podnošenja zahtjeva, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., kojima se propisuju pravila postupka nacionalnog prigovora za zajedničke zahtjeve koji se odnose na više od jednog nacionalnog područja i dopunjuju pravila postupka podnošenja zahtjeva.

Komisija može donijeti provedbene akte koji propisuju detaljna pravila o postupcima, izgledu i podnošenju zahtjeva, uključujući zahtjeve u vezi s više od jednog nacionalnog područja. Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2..

Članak 50.

Ispitni postupak Komisije i objava prigovora

1. Komisija na odgovarajući način razmatra svaki zahtjev zaprimljen skladno članku 49., kako bi provjerila opravdanost i ispunjavanje uvjeta odgovarajućeg sustava. To razmatranje ne smije trajati dulje od šest mjeseci. Ako se to razdoblje produlji, Komisija pisanim putem podnositelju zahtjeva obrazlaže razloge produljenja.

Komisija, najmanje svakog mjeseca, javno objavljuje popis naziva za koje su podneseni zahtjevi za registraciju, kao i datum podnošenja zahtjeva.

2. Ako na temelju razmatranja provedenog sukladno prvom podstavku stavka 1., Komisija smatra da su uvjeti propisani ovom Uredbom ispunjeni, ona objavljuje u *Službenom listu Europske unije*:

- (a) za zahtjeve u okviru sustava utvrđenog iz glave II., jedinstveni dokument i mjesto objave specifikacije proizvoda;
- (b) za zahtjeve u okviru sustava glave III, specifikaciju.

Članak 51.

Postupak prigovora

1. U roku od tri mjeseci od datuma objave u *Službenom listu Europske unije*, nadležna tijela države članice ili treće zemlje, ili fizička ili pravna osoba s legitimnim interesom, osnovana u trećoj zemlji može podnijeti prigovor Komisiji.

Svaka fizička ili pravna osoba s legitimnim interesom, koja ima sjedište ili boravište u državi članici koja nije u kojoj je zahtjev podnesen može podnijeti prigovor državi članici u kojoj je zahtjev podnesen u predviđenom roku, sukladno prvom podstavku.

Prigovor sadrži izjavu da bi zahtjev mogao narušavati uvjete iz ove Uredbe. Prigovor koji ne sadrži ovu izjavu smatra se ništavim.

Komisija bez odgode prigovor prosljeđuje nadležnom tijelu ili organu koji je podnio zahtjev.

2. Ako je prigovor uložen Komisiji i u roku od dva mjeseca popraćen obrazloženom izjavom, Komisija provjerava opravdanost obrazloženog prigovora.

3. U roku od dva mjeseca nakon zaprimanja opravdanog obrazloženog prigovora, Komisija poziva nadležno tijelo ili osobu koja je uložila prigovor i nadležno tijelo ili podnositelja zahtjeva kako bi se uključili u postizanje sporazuma u razumnom roku koji nije dulji od tri mjeseca.

Nadležno tijelo ili osoba koja je podnijela prigovor i podnositelj zahtjev bez odlaganja započinju postupak postizanja sporazuma. Jedni drugima predočit će odgovarajuće informacije kako bi se procijenilo je li zahtjev za registraciju sukladan uvjetima ove Uredbe. Ako se ne postigne sporazum, te informacije se također dostavljaju Komisiji.

Tijekom ta tri mjeseca, Komisija može, na zahtjev podnositelja zahtjeva produljiti rok za savjetovanje za najviše tri mjeseca.

4. Ako se, nakon postupka postizanja sporazuma iz stavka 3. ovog članka, detalji objavljeni u skladu s člankom 50. stavkom 2. značajno izmjene, Komisija ponavlja postupak iz članka 50.

5. Prigovor, obrazložena izjava i pripadajuća dokumentacija koji se šalju Komisiji u skladu sa stavcima 1. do 4. ovog članka na jednom su od službenih jezika Unije.

6. Kako bi se utvrdili jasni postupci i rokovi za prigovor, Komisija se ovlašćuje donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., kojima se dopunjuju pravila postupka prigovora.

Komisija može donijeti provedbene akte kojima se propisuju detaljna pravila postupaka, oblika i podnošenja prigovora. Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2.

Članak 52.

Odluka o registraciji

1. Kada na temelju informacija dostupnih Komisiji iz postupka provedenog sukladno prvom podstavku članka 50. stavka 1., Komisija smatra da nisu ispunjeni uvjeti za registraciju, ona donosi provedbene akte kojim se odbija zahtjev. Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2.

2. Ako Komisija ne zaprimi nikakav prigovor niti prihvatljivu obrazloženu izjavu prema članku 51., ona donosi provedbene akte, bez primjene postupka iz članka 57. stavka 2., registrirajući naziv.

3. Ako Komisija zaprimi prihvatljivu obrazloženu izjavu, ona, nakon postupka postizanja sporazuma iz članka 51. stavka 3., te uzimajući u obzir rezultate postizanja sporazuma:

(a) ako je sporazum postignut, registrira naziv provedbenim aktima donesenim bez primjene postupka iz članka 57. stavka 2, te prema potrebi, izmjenjuje informacije objavljene skladno članku 50. stavku 2., pod uvjetom da te izmjene nisu značajne; ili

(b) ako sporazum nije postignut, donosi provedbene akte kojima odlučuje o registraciji. Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2.

4. Akti vezani uz registraciju i odluku o odbijanju objavljuju se u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 53.

Izmjena specifikacije proizvoda

1. Skupina s pravnim interesom može podnijeti zahtjev za odobrenje izmjene specifikacije proizvoda.

Zahtjevi navode i opisuju razloge zatraženih izmjena.

2. U slučaju kada izmjene uključuju jednu ili više većih izmjena, zahtjev za izmjenu slijedi postupka propisan u člancima 49. do 52.

Međutim, ako su predložene manje izmjene, Komisija odobrava ili odbija zahtjev. U slučaju odobrenja izmjena koje podrazumijevaju promjenu dijelova iz članka 50. stavka 2, Komisija objavljuje te dijelove u *Službenom listu Europske unije*.

Da bi se izmjena smatrala manjom u slučaju sustava kvalitete opisnog u glavi II., ona:

- (a) se ne odnosi na ključna obilježja proizvoda;
- (b) ne mijenja poveznicu iz točke (f) podtočaka i. ili ii. članka 7. stavka 1.;
- (c) ne uključuje promjenu naziva ili bilo kojeg dijela naziva proizvoda;
- (d) ne utječe na određeno zemljopisno područje;
- (e) ne predstavlja povećanje ograničenja u trgovanju proizvodom ili njegovim sirovinama.

Da bi se izmjena smatrala manjom u slučaju sustava kvalitete opisnog u glavi III., ona:

- (a) se ne odnosi na ključna obilježja proizvoda;
- (b) ne uvodi važne promjene metoda proizvodnje; ili
- (c) ne uključuje promjenu naziva, ili bilo kojeg dijela naziva proizvoda.

Razmatranje zahtjeva usmjereno je na predloženu izmjenu.

3. Radi olakšanja upravnog postupka zahtjeva za izmjenu, uključujući i kada izmjena ne uključuje promjenu jedinstvenog dokumenta i odnosi se samo na privremenu promjenu specifikacije koja proizlazi iz naređenih obveznih sanitarnih i fitosanitarnih mjera od strane nadležnih tijela, Komisija se ovlašćuje donositi delegirane akte, u skladu s člankom 56., kojima se dopunjuju pravila postupka zahtjeva za izmjenu.

Komisija može donijeti provedbene akte kojima se propisuju detaljna pravila o postupcima, oblicima i podnošenju zahtjeva za izmjenu. Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2.

Članak 54.

Poništavanje

1. Komisija može, po službenoj dužnosti ili na zahtjev bilo koje fizičke ili pravne osobe s legitimnim interesom, donijeti provedbene akte za poništenje zaštićene oznake izvornosti, zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla ili zajamčeno tradicionalnog specijaliteta u sljedećim slučajevima:

- (a) kada nije osigurana sukladnost s uvjetima specifikacije;
- (b) kada najmanje sedam godina niti jedan proizvod zaštićen oznakom zajamčeno tradicionalni specijalitet, zaštićen oznakom izvornosti ili zaštićen oznakom zemljopisnog podrijetla nije stavljen na tržište.

Komisija može, na zahtjev proizvođača proizvoda koji se stavlja na tržište pod registriranim nazivom, poništiti odgovarajuću registraciju.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2.

2. Kako bi se zajamčila pravna sigurnost da sve strane imaju priliku štiti svoja prava i pravne interese, Komisija se ovlašćuje donositi delegirane akte u skladu s člankom 56., kojima se dopunjuju pravila postupka poništenja.

Komisija može donijeti provedbene akte kojima se propisuju utvrđuju detaljna pravila o postupku poništaja, kao i o podnošenju zahtjeva iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2.

GLAVA VI.

POSTUPCI I ZAVRŠNE ODREDBE

POGLAVLJE I.

Lokalna poljoprivreda i izravne prodaje

Članak 55.

Izvjешćivanje o lokalnoj poljoprivredi i izravnim prodajama

Najkasnije 4. siječnja 2014. Komisija predstavlja izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o sustavu označavanja za lokalnu poljoprivredu i izravnu prodaju koji bi pomogao proizvođačima u lokalnoj prodaji njihovih proizvoda. To izvješće je usmjereno na sposobnost poljoprivrednika da novom oznakom dodaju vrijednost svojim proizvodima i treba uzeti u obzir ostale kriterije, kao što je mogućnost smanjenja ispuštanja ugljika i otpada pomoću kratkog lanca proizvodnje i distribucije.

Prema potrebi, to izvješće je popraćeno odgovarajućim zakonskim prijedlozima o stvaranju sustava označavanja za lokalnu poljoprivredu i izravnu prodaju.

POGLAVLJE II.

Postupovna pravila

Članak 56.

Prijenos ovlasti

1. Ovlaštenje za donošenje delegiranih akata dodijeljeno je Komisiji, podložno uvjetima iz ovog članka.

2. Ovlaštenje za donošenje delegiranih akata iz članka 2. stavka 1., članka 5. stavka 4., prvog podstavka članka 7. stavka 2., prvog podstavka članka 12. stavka 5., članka 16. stavka 2., članka 18. stavka 5., prvog podstavka članka 19. stavka 2., prvog podstavka članka 23. stavka 4., članka 25. stavka 3., članka 29. stavka 4., članka 30., članka 31. stavka 3. i 4., članka 41. stavka 3., članka 42. stavka 2., prvog podstavka članka 49. stavka 7., prvog podstavka članka 51. stavka 6., prvog podstavka članka 53. stavka 3. i prvog podstavka članka 54. stavka 2., dodijeljeno je Komisiji na razdoblje od pet godine počevši od 3. siječnja 2013. Komisija sastavlja izvješće s obzirom na prijenos ovlasti najkasnije devet mjeseci prije isteka petogodišnjeg razdoblja. Prijenos ovlasti se prešutno produljuje za razdoblje identične duljine, osim ako Europski parlament ili Vijeće ne podnesu prigovor na to produljenje najkasnije tri mjeseca prije isteka svakog razdoblja.

3. Prijenos ovlasti iz drugog podstavka članka 2. stavka 1., članka 5. stavka 4., prvog podstavka članka 7. stavka 2., prvog podstavka članka 12. stavka 5., članka 16. stavka 2., članka 18. stavka 5., prvog podstavka članka 19. stavka 2., prvog podstavka članka 23. stavka 4., članka 25. stavka 3., članka 29. stavka 4., članka 30. članka 31. stavka 3. i 4., članka 41. stavka 3., članka 42. stavka 2., prvog podstavka članka 49. stavka 7., prvog podstavka članka 51. stavka 6., prvog podstavka članka 53. stavka 3. i prvog podstavka članka 54. stavka 2., Europski parlament ili Vijeće mogu opozvati u

svakom trenutku. Odluka o opozivu prekida prijenos ovlasti naveden u toj odluci. Ona proizvodi pravne učinke sljedećeg dana od dana objave odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum kako je u njoj navedeno. Ona ne utječe na valjanost bilo kojeg delegiranog akta koji je već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija o tome istodobno izvješćuje Europski parlament i Vijeće.

5. Delegirani akt donesen skladno drugom podstavku članka 2. stavka 1., članku 5. stavku 4., prvim podstavku članka 7. stavka 2., prvom podstavku članka 12. stavka 5., članku 16. stavku 2., članku 18. stavku 5., prvom podstavku članka 19. stavka 2., prvim podstavku članka 23. stavka 4., članku 25. stavku 3., članku 29. stavku 4., članku 30., članku 31. stavcima 3. i 4., članku 41. stavku 3., članku 42. stavku 2., prvom podstavku članka 49. stavka 7., prvom podstavku članka 51. stavka 6., prvom podstavku članka 53. stavka 3. i prvom podstavku članka 54. stavka 2. stupaju na snagu samo ako Europski parlament i Vijeće unutar razdoblja od dva mjeseca od obavješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća o njima, prije isteka tog razdoblja, ne ponesu nikakav prigovor te ako su Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovor. Taj rok se na inicijativu Europskog parlamenta i Vijeća produljuje za dva mjeseca.

Članak 57.

Postupak Odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za politiku kvalitete poljoprivrednih proizvoda. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako odbor ne donese svoje mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se treći podstavak članka 5. stavka 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

POGLAVLJE III.

Stavljanje izvan snage i završne odredbe

Članak 58.

Stavljanje izvan snage

1. Uredbe (EZ) br. 509/2006 i (EZ) br. 510/2006 stavljaју se izvan snage.

Međutim, članak 13. Uredbe (EZ) br. 509/2006 se i dalje primjenjuje s obzirom na odredbe o proizvodima koji nisu obuhvaćeni opsegom glave III. ove Uredbe koje je Komisija zaprimila prije datuma stupanja na snagu ove Uredbe.

2. Upućivanja na uredbe stavljene izvan snage se smatraju upućivanjima na ovu Uredbu i tumače se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II. ovoj Uredbi.

Članak 59.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Međutim, članak 12. stavak 3 i članak 23. stavak 3. primjenjuju se od 4. siječnja 2016. ne dovodeći u pitanje proizvode koji su prije tog datuma već stavljeni na tržište.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 21. studenoga 2012.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
A. D. MAVROYIANNISA

PRILOG I.

POLJOPRIVREDNI I PREHRAMBENI PROIZVODI IZ ČLANKA 2. STAVKA 1.

I. Oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla

- pivo,
- čokolada i čokoladni proizvodi
- kruh, pecivo, kolači, slastice, keksi i ostali pekarski proizvodi,
- napici proizvedeni od biljnih ekstrakata,
- tjestenina,
- sol,
- prirodne gume i smole,
- senf,
- sijeno,
- esencijalna ulja,
- pluto,
- košenil,
- cvijeće i ukrasno bilje,
- pamuk,
- vuna,
- pleter,
- trti lan,
- koža,
- krzno,
- perje.

II. Zajamčeno tradicionalni specijaliteti

- gotovi obroci,
 - pivo,
 - čokolada i čokoladni proizvodi,
 - kruh, pecivo, kolači, slastice, keksi i ostali pekarski proizvodi,
 - napici proizvedeni od biljnih ekstrakata,
 - tjestenina,
 - sol.
-

PRILOG II.

KORELACIJSKA TABLICA IZ ČLANKA 58. STAVKA 2.

Uredba (EZ) br. 509/2006	Ova Uredba
Članak 1. stavak 1.	Članak 2. stavak 1.
Članak 1. stavak 2.	Članak 2. stavak 3.
Članak 1. stavak 3.	Članak 2. stavak 4.
Članak 2. stavak 1. točka (a)	Članak 3. točka 5.
Članak 2. stavak 1. točka (b)	Članak 3. točka 3.
Članak 2. stavak 1. točka (c)	—
Članak 2. stavak 1. točka (d)	Članak 3. točka 2.
Članak 2. stavak 2. drugi i treći podstavak	—
Članak 2. stavak 2. četvrti podstavak	—
Članak 3.	članak 22. stavak 1.
Članak 4. stavak 1., prvi podstavak	članak 18. stavak 1.
Članak 4. stavak 2.	Članak 18. stavak 2.
Članak 4. stavak 3., prvi podstavak	—
Članak 4. stavak 3., drugi podstavak	Članak 18. stavak 4.
Članak 5. stavak 1.	Članak 43.
Članak 5. stavak 2.	Članak 42. stavak 1.
Članak 6. stavak 1.	Članak 19. stavak 1.
Članak 6. stavak 1. točka (a)	Članak 19. stavak 1. točka (a)
Članak 6. stavak 1. točka (b)	Članak 19. stavak 1. točka (b)
Članak 6. stavak 1. točka (c)	Članak 19. stavak 1. točka (c)
Članak 6. stavak 1. točka (d)	—
Članak 6. stavak 1. točka (e)	Članak 19. stavak 1. točka (d)
Članak 6. stavak 1. točka (f)	—
Članak 7. stavci 1. i 2.	Članak 49. stavak 1.
Članak 7. stavak 3., točke (a) i (b)	Članak 20. stavak 1., točke (a) i (b)
Članak 7. stavak 3. točka (c)	—
Članak 7. stavak 3. točka (d)	—
Članak 7. stavak 4.	Članak 49. stavak 2.

Uredba (EZ) br. 509/2006	Ova Uredba
Članak 7. stavak 5.	Članak 49. stavak 3.
Članak 7. stavak 6. točke (a), (b) i (c)	Članak 49. stavak 4.
Članak 7. stavak 6. točka (d)	Članak 20. stavak 2.
Članak 7. stavak 7.	Članak 49. stavak 5.
Članak 7. stavak 8.	Članak 49. stavak 6.
Članak 8. stavak 1.	Članak 50. stavak 1.
Članak 8. stavak 2. prvi podstavak	Članak 50. stavak 2. točka (b)
Članak 8. stavak 2. drugi podstavak	Članak 52. stavak 1.
Članak 9. stavci 1. i 2.	Članak 51. stavak 1.
Članak 9. stavak 3.	Članak 21. stavci 1. i 2.
Članak 9. stavak 4.	Članak 52. stavak 2.
Članak 9. stavak 5.	Članak 52. stavci 3. i 4.
Članak 9. stavak 6.	Članak 51. stavak 5.
Članak 10.	Članak 54.
Članak 11.	Članak 53.
Članak 12.	Članak 23.
Članak 13. stavak 1.	—
Članak 13. stavak 2.	—
Članak 13. stavak 3.	—
Članak 14. stavak 1.	Članak 36. stavak 1.
Članak 14. stavak 2.	Članak 46. stavak 1.
Članak 14. stavak 3.	Članak 37. stavak 3. drugi podstavak
Članak 15. stavak 1.	Članak 37. stavak 1.
Članak 15. stavak 2.	Članak 37. stavak 2.
Članak 15. stavak 3.	Članak 39. stavak 2.
Članak 15. stavak 4.	Članak 36. stavak 2.
Članak 16.	—
Članak 17. stavci 1. i 2.	Članak 24. stavak 1.
Članak 17. stavak 3.	Članak 24. stavak 2.

Uredba (EZ) br. 509/2006	Ova Uredba
Članak 18.	Članak 57.
Članak 19. stavak 1. točka (a)	—
Članak 19. stavak 1. točka (b)	Članak 49. stavak 7. drugi podstavak
Članak 19. stavak 1. točka (c)	Članak 49. stavak 7., prvi podstavak
Članak 19. stavak 1. točka (d)	Članak 22. stavak 2.
Članak 19. stavak 1. točka (e)	Članak 51. stavak 6.
Članak 19. stavak 1. točka (f)	Članak 54. stavak 1.
Članak 19. stavak 1. točka (g)	Članak 23. stavak 4.
Članak 19. stavak 1. točka (h)	—
Članak 19. stavak 1. točka (i)	—
Članak 19. stavak 2.	Članak 25. stavak 1.
Članak 19. stavak 3. točka (a)	—
Članak 19. stavak 3. točka (b)	Članak 25. stavak 2.
Članak 20.	Članak 47.
Članak 21.	Članak 58.
Članak 22.	Članak 59.
Prilog I.	Prilog I. (dio II.)

Uredba (EZ) br. 510/2006	Ova Uredba
Članak 1. stavak 1.	Članak 2. stavci 1. i 2.
Članak 1. stavak 2.	Članak 2. stavak 3.
Članak 1. stavak 3.	Članak 2. stavak 4.
Članak 2.	Članak 5.
Članak 3. stavak 1. prvi podstavak	Članak 6. stavak 1.
Članak 3. stavak 1. drugi i treći podstavak	Članak 41. stavci 1., 2. i 3.
Članak 3. stavci 2., 3. i 4.	Članak 6. stavci 2., 3. i 4.
Članak 4.	Članak 7.
Članak 5. stavak 1.	Članak 3. stavak 2. i članak 49. stavak 1.

Uredba (EZ) br. 510/2006	Ova Uredba
Članak 5. stavak 2.	Članak 49. stavak 1.
Članak 5. stavak 3.	Članak 8. stavak 1.
Članak 5. stavak 4.	Članak 49. stavak 2.
Članak 5. stavak 5.	Članak 49. stavak 3.
Članak 5. stavak 6.	Članak 9.
Članak 5. stavak 7.	Članak 8. stavak 2.
Članak 5. stavak 8.	—
Članak 5. stavak 9. prvi podstavak	—
Članak 5. stavak 9. drugi podstavak	Članak 49. stavak 5.
Članak 5. stavak 10.	Članak 49. stavak 6.
Članak 5. stavak 11.	—
Članak 6. stavak 1. prvi podstavak	Članak 50. stavak 1.
Članak 6. stavak 2. prvi podstavak	Članak 50. stavak 2. točka (a)
Članak 6. stavak 2. podstavak 2.	Članak 52. stavak 1.
Članak 7. stavak 1.	Članak 51. stavak 1. prvi podstavak
Članak 7. stavak 2.	Članak 51. stavak 1. drugi podstavak
Članak 7. stavak 3.	Članak 10.
Članak 7. stavak 4.	Članak 52. stavci 2. i 4.
Članak 7. stavak 5.	Članak 51. stavak 3. i članak 52. stavci 3. i 4.
Članak 7. stavak 6.	Članak 11.
Članak 7. stavak 7.	Članak 51. stavak 5.
Članak 8.	Članak 12.
Članak 9.	Članak 53.
Članak 10. stavak 1.	Članak 36. stavak 1.
Članak 10. stavak 2.	Članak 46. stavak 1.
Članak 10. stavak 3.	Članak 37. stavak 3. drugi podstavak
Članak 11. stavak 1.	Članak 37. stavak 1.
Članak 11. stavak 2.	Članak 37. stavak 2.

Uredba (EZ) br. 510/2006	Ova Uredba
Članak 11. stavak 3.	Članak 39. stavak 2.
Članak 11. stavak 4.	Članak 36. stavak 2.
Članak 12.	Članak 54.
Članak 13. stavak 1.	Članak 13. stavak 1.
Članak 13. stavak 2.	Članak 13. stavak 2.
Članak 13. stavak 3.	Članak 15. stavak 1.
Članak 13. stavak 4.	Članak 15. stavak 2.
Članak 14.	Članak 14.
Članak 15.	Članak 57.
Članak 16. točka (a)	Članak 5. stavak 4. drugi podstavak
Članak 16. točka (b)	—
Članak 16. točka (c)	—
Članak 16. točka (d)	Članak 49. stavak 7.
Članak 16. točka (e)	—
Članak 16. točka (f)	Članak 51. stavak 6.
Članak 16. točka (g)	Članak 12. stavak 7.
Članak 16. točka (h)	—
Članak 16. točka (i)	Članak 11. stavak 3.
Članak 16. točka (j)	—
Članak 16. točka (k)	Članak 54. stavak 2.
Članak 17.	Članak 16.
Članak 18.	Članak 47.
Članak 19.	Članak 58.
Članak 20.	Članak 59.
Prilog I. i Prilog II.	Prilog I. (dio I.)